

TITLUL II

Impozitul pe profit

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Contribuabili

Art. 13. – (1) Sunt obligate la plata impozitului pe profit, conform prezentului titlu, următoarele persoane, denumite în continuare contribuabili:

- a) persoanele juridice române, cu excepțiile prevăzute la alin.(2);
- b) persoanele juridice străine care desfășoară activitate prin intermediul unui sediu permanent/mai multor sedii permanente în România;
- c) persoane juridice străine care au locul de exercitare a conducerii efective în România;
- d) persoanele juridice străine care realizează venituri din/sau în legătură cu proprietăți imobiliare situate în România sau din vânzarea/cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română;

e) persoanele juridice cu sediul social în România, înființate potrivit legislației europene.

(2) Nu intră sub incidența prezentului titlu următoarele persoane juridice române:

- a) trezoreria statului;
- b) instituția publică, înființată potrivit legii;
- c) Academia Română, precum și fundațiile înființate de Academia Română în calitate de fondator unic;
- d) Banca Națională a României;
- e) Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar, constituit potrivit legii;
- f) Fondul de compensare a investitorilor, înființat potrivit legii;
- g) Fondul de garantare a pensiilor private, înființat potrivit legii;
- h) persoana juridică română care plătește impozit pe veniturile microîntreprinderilor, în conformitate cu prevederile titlului III;
- i) fundația constituită ca urmare a unui legat;

j) entitatea transparentă fiscal.

Sfera de cuprindere a impozitului

Art. 14. - Impozitul pe profit se aplică după cum urmează:

a) în cazul persoanelor juridice române, al persoanelor juridice străine având locul de exercitare a conducerii efective în România, precum și al persoanelor juridice cu sediul social în România, înființate potrivit legislației europene, asupra profitului impozabil obținut din orice sursă, atât din România, cât și din străinătate;

b) în cazul persoanelor juridice străine care desfășoară activitate prin intermediul unui sediu permanent/mai multor sedii permanente în România, asupra profitului impozabil atribuibil sediului permanent, respectiv asupra profitului impozabil la nivelul sediului permanent desemnat să îndeplinească obligațiile fiscale;

c) în cazul persoanelor juridice străine care realizează venituri din/sau în legătură cu proprietăți imobiliare situate în România sau din vânzarea/cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română, asupra profitului impozabil aferent acestor activități/operațiuni.

Reguli speciale de impozitare

Art. 15.- (1) În cazul următoarelor persoane juridice române, la calculul rezultatului fiscal, sunt considerate venituri neimpozabile următoarele tipuri de venituri:

a) pentru cultele religioase, veniturile obținute din producerea și valorificarea obiectelor și produselor necesare activității de cult, potrivit legii, veniturile obținute din chirii, veniturile obținute din cedarea/înstrăinarea activelor corporale, alte venituri obținute din activități economice sau de natura celor prevăzute la alin.(2), veniturile din despăgubiri, în formă bănească, obținute ca urmare a măsurilor reparatorii prevăzute de legile privind reconstituirea dreptului de proprietate, cu condiția ca sumele respective să fie utilizate, în anul curent și/sau în anii următori, pentru întreținerea și funcționarea unităților de cult, pentru lucrări de construcție, de reparație și de consolidare a lăcașurilor de cult și a clădirilor eclesiastice, pentru învățământ, pentru furnizarea, în nume propriu și/sau în parteneriat, de servicii sociale, acreditate în condițiile legii, pentru acțiuni specifice și alte activități nonprofit ale cultelor religioase, potrivit Legii nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, republicată;

PROIECT 17 FEBRUARIE 2015

b) pentru instituțiile de învățământ particular superior acreditate, precum și cele autorizate, veniturile obținute și utilizate, în anul curent sau în anii următori, potrivit reglementărilor legale din domeniul educației naționale;

c) pentru asociațiile de proprietari constituite ca persoane juridice și asociațiile de locatari recunoscute ca asociații de proprietari, veniturile obținute și utilizate, în anul curent sau în anii următori, pentru îmbunătățirea utilităților și a eficienței clădirii, pentru întreținerea și repararea proprietății comune, potrivit legii;

d) pentru Societatea Națională de Cruce Roșie din România, veniturile obținute și utilizate, în anul curent sau în anii următori, pentru organizarea, desfășurarea și dezvoltarea activității persoanei juridice nonprofit, potrivit legii de organizare și funcționare.

(2) În cazul organizațiilor nonprofit, organizațiilor sindicale, organizațiilor patronale, la calculul rezultatului fiscal, următoarele tipuri de venituri sunt venituri neimpozabile:

- a) cotizațiile și taxele de înscriere ale membrilor;
- b) contribuțiile bănești sau în natură ale membrilor și simpatizanților;
- c) taxele de înregistrare stabilite potrivit legislației în vigoare;
- d) veniturile obținute din vize, taxe și penalități sportive sau din participarea la competiții și demonstrații sportive;
- e) donațiile precum și banii sau bunurile primite prin sponsorizare/mecenat;
- f) veniturile din dividende, dobânzi precum și din diferențele de curs valutar aferente disponibilităților și veniturilor neimpozabile;
- g) veniturile din dobânzi obținute de casele de ajutor reciproc din acordarea de împrumuturi potrivit legii de organizare și funcționare;
- h) veniturile pentru care se datorează impozit pe spectacole;
- i) resursele obținute din fonduri publice sau din finanțări nerambursabile;
- j) veniturile realizate din acțiuni ocazionale precum: evenimente de strângere de fonduri cu taxă de participare, serbări, tombole, conferințe, utilizate în scop social sau profesional, potrivit statutului acestora;
- k) veniturile rezultate din cedarea activelor corporale aflate în proprietatea organizațiilor nonprofit, altele decât cele care sunt sau au fost folosite într-o activitate economică;
- l) veniturile obținute din reclamă și publicitate, veniturile din închirieri de spații publicitare pe: clădiri, terenuri, tricouri, cărți, reviste, ziare, realizate de organizațiile nonprofit de utilitate publică,

PROIECT 17 FEBRUARIE 2015

potrivit legilor de organizare și funcționare, din domeniul culturii, cercetării științifice, învățământului, sportului, sănătății, precum și de camerele de comerț și industrie, organizațiile sindicale și organizațiile patronale; nu se includ în această categorie veniturile obținute din prestări de servicii de intermediere în reclamă și publicitate;

m) sumele primite ca urmare a nerespectării condițiilor cu care s-a făcut donația/sponsorizarea, potrivit legii, sub rezerva ca sumele respective să fie utilizate de către organizațiile nonprofit, în anul curent sau în anii următori, pentru realizarea scopului și obiectivelor acestora, potrivit actului constitutiv sau statutului, după caz;

n) veniturile realizate din despăgubiri de la societățile de asigurare pentru pagubele produse la activele corporale proprii, altele decât cele care sunt utilizate în activitatea economică;

o) sumele primite din impozitul pe venit datorat de persoanele fizice, potrivit prevederilor titlului IV;

p) sumele colectate de organizațiile colective autorizate, potrivit legii, pentru îndeplinirea responsabilităților de finanțare a gestionării deșeurilor de echipamente electrice și electronice.

(3) În cazul organizațiilor nonprofit, organizațiilor sindicale, organizațiilor patronale, pentru calculul rezultatului fiscal sunt neimpozabile și alte venituri realizate, până la nivelul echivalentului în lei a 15.000 euro, într-un an fiscal, dar nu mai mult de 10% din veniturile totale neimpozabile prevăzute la alin.(2). Aceste organizații datorează impozit pe profit pentru partea din profitul impozabil care corespunde veniturilor, altele decât cele considerate venituri neimpozabile, potrivit alin. (2) sau potrivit prezentului alineat, asupra căreia se aplică cota prevăzută la art. 17 sau art.18, după caz.

(4) Persoanele juridice române care sunt constituite și funcționează potrivit Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, aplică, pentru calculul rezultatului fiscal, prevederile alin.(2) și (3).

Anul fiscal

Art. 16. - (1) Anul fiscal este anul calendaristic.

(2) Când un contribuabil se înființează sau încetează să mai existe în cursul unui an fiscal, perioada impozabilă este perioada din anul calendaristic pentru care contribuabilul a existat. Astfel,

a) perioada impozabilă începe:

PROIECT 17 FEBRUARIE 2015

1. de la data înregistrării acestuia în registrul comerțului, dacă are această obligație potrivit legii;

2. de la data înregistrării în registrul ținut de instanțele judecătorești sau alte autorități competente, dacă are această obligație, potrivit legii;

3. pentru sediul permanent, de la data la care persoana juridică străină începe să își desfășoare, integral sau parțial, activitatea în România, potrivit art.8, cu excepția sediului care, potrivit legii, se înregistrează în registrul comerțului, pentru care perioada impozabilă începe la data înregistrării în registrul comerțului;

b) perioada impozabilă se încheie:

1. în cazul fuziunilor sau divizărilor care au ca efect juridic încetarea existenței persoanelor juridice absorbite/divizate prin dizolvare fără lichidare, la una dintre următoarele date:

i) la data înregistrării în registrul comerțului/registrul ținut de instanțele judecătorești competente sau de alte autorități competente, a noii persoane juridice sau a ultimei dintre ele, în cazul constituirii uneia sau mai multor persoane juridice noi;

ii) la data înregistrării hotărârii ultimei adunări generale care a aprobat operațiunea sau de la altă dată stabilită prin acordul părților în cazul în care se stipulează că operațiunea va avea efect la o altă dată, potrivit legii;

iii) la data înmatriculării persoanei juridice înființate potrivit legislației europene, în cazul în care prin fuziune se constituie asemenea persoane juridice;

iv) la data stabilită potrivit legii, în alte cazuri decât cele menționate la pct.i), ii) și iii);

2. în cazul dizolvării urmată de lichidarea contribuabilului, la data încheierii operațiunilor de lichidare, dar nu mai târziu de data depunerii situațiilor financiare la organul fiscal competent;

3. în cazul încetării existenței unui sediu permanent, potrivit art.8, la data radierii înregistrării fiscale.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), contribuabilii care au optat, în conformitate cu legislația contabilă în vigoare, pentru un exercițiu financiar diferit de anul calendaristic pot opta ca anul fiscal să corespundă exercițiului financiar. Primul an fiscal modificat include și perioada anterioară din anul calendaristic cuprinsă între 1 ianuarie și ziua anterioară primei zi a anului fiscal modificat, acesta reprezentând un singur an fiscal. Contribuabilii existenți comunică organelor fiscale teritoriale modificarea anului fiscal, cu cel puțin 30 de zile calendaristice înainte de începutul anului fiscal modificat iar cei nou înființați la înregistrarea fiscală.

(4) Prin excepție de la prevederile alin.(1) și (3), în cazul contribuabililor care se dizolvă cu lichidare, perioada cuprinsă între prima zi a anului fiscal următor celui în care a fost deschisă procedura lichidării și data închiderii procedurii de lichidare se consideră un singur an fiscal.

Cota de impozitare

Art. 17. – (1) Cota de impozit pe profit care se aplică asupra profitului impozabil este de 16%.

(2) Începând cu 1 ianuarie 2019, cota de impozit pe profit care se aplică asupra profitului impozabil este de 14%.

Regimul special pentru contribuabilii care desfășoară activități de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor, cazinourilor sau pariurilor sportive

Art. 18 - Contribuabilii care desfășoară activități de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor, cazinourilor sau pariurilor sportive, inclusiv persoanele juridice care realizează aceste venituri în baza unui contract de asociere, și în cazul cărora impozitul pe profit datorat pentru activitățile prevăzute în acest articol este mai mic decât 5% din veniturile respective sunt obligați la plata impozitului în cotă de 5% aplicat acestor venituri înregistrate.

CAPITOLUL II

Calculul rezultatului fiscal

Reguli generale

Art. 19. - (1) Rezultatul fiscal anual se calculează ca diferență între veniturile și cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile, din care se scad veniturile neimpozabile și deducerile fiscale și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea rezultatului fiscal se iau în calcul și elemente similare veniturilor și cheltuielilor, potrivit normelor metodologice, precum și pierderile fiscale care se recuperează în conformitate cu prevederile art. 31. Rezultatul fiscal pozitiv este profit impozabil iar rezultatul fiscal negativ este pierdere fiscală.

(2) Rezultatul fiscal se calculează trimestrial/anual, cumulativ de la începutul anului fiscal.

(3) Pentru determinarea rezultatului fiscal, erorile înregistrate potrivit reglementărilor contabile aplicabile se corectează astfel:

a) erorile care se corectează potrivit reglementărilor contabile pe seama rezultatului reportat, prin ajustarea rezultatului fiscal al anului căruia îi aparțin acestea și depunerea unei declarații rectificative în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală;

b) erorile care se corectează potrivit reglementărilor contabile pe seama contului de profit și pierdere sunt luate în calcul pentru determinarea rezultatului fiscal în anul în care se efectuează corectarea acestora.

(4) Metodele contabile, stabilite prin reglementări legale în vigoare, privind ieșirea din gestiune a stocurilor sunt recunoscute la calculul rezultatului fiscal. Metodele contabile de evaluare a stocurilor nu se modifică în cursul anului fiscal.

(5) În cazul contribuabililor care desfășoară activități de servicii internaționale, în baza convențiilor la care România este parte, veniturile și cheltuielile efectuate în scopul realizării acestora sunt luate în calcul la determinarea rezultatului fiscal, potrivit unor norme speciale stabilite în conformitate cu reglementările din aceste convenții.

(6) Tranzacțiile între persoane afiliate se realizează conform principiului valorii de piață. La stabilirea rezultatului fiscal al persoanelor afiliate se au în vedere reglementările privind prețurile de transfer.

(7) În scopul determinării rezultatului fiscal, contribuabilii sunt obligați să evidențieze în registrul de evidență fiscală veniturile impozabile înregistrate într-un an fiscal, potrivit alin.(1), precum și cheltuielile efectuate în scopul desfășurării activității economice, în același an fiscal, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare, potrivit art. 25.

Deduceri pentru cheltuielile de cercetare-dezvoltare

Art. 20. - (1) La calculul rezultatului fiscal, pentru activitățile de cercetare-dezvoltare se acordă următoarele stimulente fiscale:

a) deducerea suplimentară la calculul rezultatului fiscal, în proporție de 50%, a cheltuielilor eligibile pentru aceste activități; deducerea suplimentară se calculează trimestrial/anual; în cazul în care se realizează pierdere fiscală, aceasta se recuperează potrivit dispozițiilor art. 31;

b) aplicarea metodei de amortizare accelerată și în cazul aparaturii și echipamentelor destinate activităților de cercetare-dezvoltare.

(2) Stimulentele fiscale se acordă pentru activitățile de cercetare-dezvoltare care conduc la obținerea de rezultate ale cercetării, valorificabile de către contribuabili, efectuate atât pe teritoriul

național, cât și în statele membre ale Uniunii Europene sau în statele care aparțin Spațiului Economic European.

(3) Activitățile de cercetare-dezvoltare eligibile pentru acordarea deducerii suplimentare la determinarea rezultatului fiscal trebuie să fie din categoriile activităților de cercetare aplicativă și/sau de dezvoltare tehnologică, relevante pentru activitatea industrială sau comercială desfășurată de către contribuabili.

(4) Stimulentele fiscale se acordă separat pentru activitățile de cercetare-dezvoltare din fiecare proiect desfășurat.

(5) În aplicarea prevederilor prezentului articol se elaborează norme privind deducerile pentru cheltuielile de cercetare-dezvoltare, aprobate prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al ministrului educației și cercetării științifice.

(6) Deducerile prevăzute de acest articol nu se recalculează în caz de eșec al proiectului de cercetare -dezvoltare.

Reguli fiscale pentru contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară

Art. 21. - Contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară pentru determinarea rezultatului fiscal vor avea în vedere și următoarele reguli:

a) pentru sumele înregistrate în rezultatul reportat provenit din actualizarea cu rata inflației, ca urmare a implementării reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară ca bază a contabilității, se aplică următorul tratament fiscal:

1. sumele brute înregistrate în creditul contului rezultatul reportat, provenite din actualizarea cu rata inflației a mijloacelor fixe amortizabile și a terenurilor, sunt tratate ca rezerve și impozitate potrivit art. 26 alin. (5), cu condiția evidențierii în soldul creditor al acestuia, analitic distinct;

2. în situația în care sumele brute înregistrate în creditul contului rezultatul reportat, provenite din actualizarea cu rata inflației a mijloacelor fixe amortizabile și a terenurilor, nu sunt menținute în soldul creditor al acestuia, analitic distinct, sumele respective se impozitează astfel:

i) sumele care au fost anterior deduse se impozitează la momentul utilizării potrivit art. 26 alin. (5); diminuarea soldului creditor al contului rezultatul reportat, analitic distinct, în care sunt înregistrate sumele din actualizarea cu rata inflației a mijloacelor fixe amortizabile și a terenurilor cu

sumele rezultate din actualizarea cu rata inflației a amortizării mijloacelor fixe, se consideră utilizare a rezervei;

ii) sumele care sunt deduse ulterior prin intermediul amortizării fiscale sau al cheltuielilor privind activele cedate și/sau casate se impozitează concomitent cu deducerea amortizării fiscale, respectiv la momentul scăderii din gestiune a mijloacelor fixe și terenurilor, după caz;

3. sumele înregistrate în creditul contului rezultatul reportat din actualizarea cu rata inflației a activelor, cu excepția actualizării cu rata inflației a mijloacelor fixe amortizabile și a terenurilor, nu reprezintă elemente similare veniturilor;

4. sumele înregistrate în debitul contului rezultatul reportat din actualizarea cu rata inflației a pasivelor, cu excepția actualizării cu rata inflației a amortizării mijloacelor fixe, nu reprezintă elemente similare cheltuielilor;

b) pentru sumele înregistrate în rezultatul reportat provenit din alte ajustări, ca urmare a implementării reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară ca bază a contabilității, cu excepția sumelor care provin din actualizarea cu rata inflației, se aplică următorul tratament fiscal:

1. sumele care provin din anularea unor cheltuieli pentru care s-a acordat deducere reprezintă elemente similare veniturilor;

2. sumele care reprezintă elemente de natura veniturilor înregistrate suplimentar, potrivit reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, reprezintă elemente similare veniturilor, cu excepția celor prevăzute la art. 23 și art. 24;

3. sumele care reprezintă elemente de natura cheltuielilor înregistrate suplimentar, potrivit reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, sunt considerate elemente similare cheltuielilor numai dacă acestea sunt deductibile în conformitate cu prevederile art. 25;

4. sumele care provin din anularea unor cheltuieli pentru care nu s-a acordat deducere nu reprezintă elemente similare veniturilor;

5. sumele care provin din anularea unor venituri care au reprezentat venituri neimpozabile nu reprezintă elemente similare cheltuielilor;

c) în cazul în care în rezultatul reportat provenit din alte ajustări, ca urmare a implementării reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară ca bază a contabilității, se înregistrează sume care provin din retratarea unor provizioane, sumele care provin

din anularea provizioanelor care au reprezentat cheltuieli nedeductibile nu reprezintă elemente similare veniturilor, iar sumele rezultate din introducerea provizioanelor conform reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară nu reprezintă elemente similare cheltuielilor.

Scutirea de impozit a profitului reinvestit

Art. 22. - (1) Profitul investit în echipamente tehnologice - mașini, utilaje și instalații de lucru - astfel cum sunt prevăzute în subgrupa 2.1 din Catalogul privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, produse și/sau achiziționate și puse în funcțiune, folosite în scopul desfășurării activității economice, este scutit de impozit.

(2) Profitul investit potrivit alin. (1) reprezintă soldul contului de profit și pierdere, respectiv profitul contabil brut cumulat de la începutul anului, obținut până în trimestrul sau în anul punerii în funcțiune a echipamentelor tehnologice respective. Scutirea de impozit pe profit aferentă investițiilor realizate se acordă în limita impozitului pe profit datorat pentru perioada respectivă.

(3) Pentru contribuabilii care au obligația de a plăti impozit pe profit trimestrial, în situația în care se efectuează investiții în trimestrele anterioare, din profitul contabil brut cumulat de la începutul anului se scade suma profitului investit anterior pentru care s-a aplicat facilitatea. În cazul în care în trimestrul în care se pun în funcțiune echipamentele tehnologice se înregistrează pierdere contabilă, iar în trimestrul următor sau la sfârșitul anului se înregistrează profit contabil, impozitul pe profit aferent profitului investit nu se recalculează.

(4) În cazul contribuabililor prevăzuți la art. 46 care devin plătitori de impozit pe profit în conformitate cu prevederile art. 51, pentru aplicarea facilității se ia în considerare profitul contabil brut cumulat de la începutul anului investit în echipamentele tehnologice menționate la alin. (1), puse în funcțiune începând cu trimestrul în care aceștia au devenit plătitori de impozit pe profit.

(5) Scutirea se calculează trimestrial sau anual, după caz. Suma profitului pentru care s-a beneficiat de scutirea de impozit pe profit, mai puțin partea aferentă rezervei legale, se repartizează la sfârșitul exercițiului financiar, cu prioritate pentru constituirea rezervelor, până la concurența profitului contabil înregistrat la sfârșitul exercițiului financiar. În cazul în care la sfârșitul exercițiului financiar se realizează pierdere contabilă nu se efectuează recalcularea impozitului pe profit aferent profitului investit, iar contribuabilul nu repartizează la rezerve suma profitului investit.

(6) Pentru echipamentele tehnologice prevăzute la alin. (1), care se realizează pe parcursul mai multor ani consecutivi, facilitatea se acordă pentru investițiile puse în funcțiune parțial în anul respectiv, în baza unor situații parțiale de lucrări.

(7) Prevederile alin. (1) se aplică pentru echipamentele tehnologice considerate noi, potrivit normelor de aplicare.

(8) Contribuabilii care beneficiază de prevederile alin. (1) au obligația de a păstra în patrimoniu echipamentele tehnologice respective cel puțin o perioadă egală cu jumătate din durata de utilizare economică, stabilită potrivit reglementărilor contabile aplicabile, dar nu mai mult de 5 ani. În cazul nerespectării acestei condiții, pentru sumele respective se recalculează impozitul pe profit și se percep creanțe fiscale accesorii potrivit Codului de procedură fiscală, de la data aplicării facilității, potrivit legii. În acest caz, contribuabilul are obligația depunerii declarației fiscale rectificative. Nu intră sub incidența acestor prevederi echipamentele tehnologice care se înscriu în oricare dintre următoarele situații:

- a) sunt transferate în cadrul operațiunilor de reorganizare, efectuate potrivit legii;
- b) sunt înstrăinate în procedura de lichidare/faliment, potrivit legii;
- c) sunt distruse, pierdute sau furate, în condițiile în care aceste situații sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător de contribuabil. În cazul echipamentelor tehnologice furate, contribuabilul demonstrează furtul pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare.

(9) Prin excepție de la prevederile art. 28 alin. (5) lit. b), contribuabilii care beneficiază de prevederile alin. (1) nu pot opta pentru metoda de amortizare accelerată pentru echipamentele tehnologice respective.

(10) Contribuabilii care intră sub incidența prevederilor art. 16 alin. (3) aplică prevederile prezentului articol în mod corespunzător pentru anul fiscal modificat.

(11) Prevederile prezentului articol se aplică pentru profitul reinvestit în echipamentele tehnologice produse și/sau achiziționate și puse în funcțiune până la data de 31 decembrie 2016 inclusiv.

Venituri neimpozabile

Art. 23. - La calculul rezultatului fiscal, următoarele venituri sunt neimpozabile:

- a) dividendele primite de la o persoană juridică română;
- b) dividende primite de la o persoană juridică străină plătitoare de impozit pe profit sau a unui impozit similar impozitului pe profit, situată într-un stat terț, astfel cum acesta este definit la art. 24

alin. (5) lit. c), cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri, dacă persoana juridică română care primește dividendele deține la persoana juridică străină din statul terț, la data înregistrării acestora potrivit reglementărilor contabile, pe o perioadă neîntreruptă de 1 an, minimum 10% din capitalul social al persoanei juridice care distribuie dividende;

c) valoarea titlurilor de participare noi sau sumele reprezentând majorarea valorii nominale a titlurilor de participare existente, înregistrate ca urmare a încorporării rezervelor, beneficiilor sau primelor de emisiune la persoanele juridice la care se dețin titluri de participare. Acestea sunt impozabile la data cesionării, transmiterii cu titlu gratuit, retragerii capitalului social sau lichidării persoanei juridice la care se dețin titlurile de participare, cu excepția celor aferente titlurilor de participare pentru care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la lit.i) și j);

d) veniturile din anularea, recuperarea, inclusiv refacturarea cheltuielilor pentru care nu s-a acordat deducere, veniturile din reducerea sau anularea provizioanelor pentru care nu s-a acordat deducere, veniturile din restituirea ori anularea unor dobânzi și/sau penalități pentru care nu s-a acordat deducere, precum și veniturile reprezentând anularea rezervei înregistrate ca urmare a participării în natură la capitalul altor persoane juridice sau ca urmare a majorării capitalului social la persoana juridică la care se dețin titlurile de participare;

e) veniturile din impozitul pe profit amânat determinat și înregistrat de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară;

f) veniturile reprezentând modificarea valorii juste a investițiilor imobiliare/activelor biologice, ca urmare a evaluării ulterioare utilizând modelul bazat pe valoarea justă de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară. Aceste sume sunt impozabile concomitent cu deducerea amortizării fiscale, respectiv la momentul scăderii din gestiune a acestor investiții imobiliare/active biologice, după caz;

g) veniturile reprezentând creșteri de valoare rezultate din reevaluarea mijloacelor fixe, terenurilor, imobilizărilor necorporale, după caz, care compensează cheltuielile cu descreșterile anterioare aferente aceleiași imobilizări;

h) veniturile prevăzute expres în acorduri și memorandumuri ca fiind neimpozabile aprobate prin acte normative;

i) veniturile din vânzarea/cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română sau la o persoană juridică străină situată într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri, dacă la data vânzării/cesionării inclusiv contribuabilul deține

pe o perioadă neîntreruptă de 1 an minimum 10% din capitalul social al persoanei juridice la care are titlurile de participare. Nu intră sub incidența acestor prevederi veniturile din vânzarea/cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română de o persoană juridică rezidentă într-un stat cu care România nu are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri;

j) veniturile din lichidarea unei alte persoane juridice române sau unei persoane juridice străine situate într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri, dacă la data începerii operațiunii de lichidare, potrivit legii, contribuabilul deține pe o perioadă neîntreruptă de 1 an minimum 10% din capitalul social al persoanei juridice supuse operațiunii de lichidare;

k) sumele colectate, potrivit legii, pentru îndeplinirea responsabilităților de finanțare a gestionării deșeurilor de echipamente electrice și electronice;

l) veniturile aferente titlurilor de plată obținute de persoanele îndreptățite potrivit legii, titularii inițiali aflați în evidența Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor sau moștenitorii legali ai acestora;

m) despăgubirile primite în baza hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului;

n) veniturile înregistrate printr-un sediu permanent dintr-un stat străin, în condițiile în care se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiate între România și statul străin respectiv, iar convenția respectivă prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri "metoda scutirii";

o) sumele primite ca urmare a restituirii cotei-părți din aporturile acționarilor/asociaților, cu ocazia reducerii capitalului social, potrivit legii.

Regimul fiscal al dividendelor primite din statele membre ale Uniunii Europene

Art. 24. - (1) La calculul rezultatului fiscal sunt neimpozabile și:

a) dividendele distribuite unei persoane juridice române, societate-mamă, de o filială a sa situată într-un stat membru, dacă persoana juridică română întrunește cumulativ următoarele condiții:

1. are una din următoarele forme de organizare: societate în nume colectiv, societate în comandită simplă, societate pe acțiuni, societate în comandită pe acțiuni, societate cu răspundere limitată;

2. plătește impozit pe profit, potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări;

3. deține minimum 10% din capitalul social al filialei situate într-un alt stat membru, care distribuie dividendele;

4. la data înregistrării venitului din dividende deține participația minimă prevăzută la pct. 3, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 1 an.

Sunt, de asemenea, neimpozabile și dividendele distribuite unei persoane juridice române, societate-mamă, prin intermediul sediului său permanent situat într-un alt stat membru decât cel al filialei care distribuie dividendele, în cazul în care persoana juridică română îndeplinește cumulativ condițiile prevăzute la pct.1 - 4;

b) dividendele distribuite unor persoane juridice străine din state membre, societăți-mamă, de filialele acestora situate în alte state membre, prin intermediul sediilor permanente din România, dacă persoana juridică străină întrunește, cumulativ, următoarele condiții:

1. are una dintre formele de organizare prevăzute în anexa 1 care face parte integrantă din prezentul titlu;

2. în conformitate cu legislația fiscală a statului membru, este considerată a fi rezident al statului membru respectiv și, în temeiul unei convenții privind evitarea dublei impuneri încheiate cu un stat terț, nu se consideră că are sediul fiscal în afara Uniunii Europene;

3. plătește, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări, unul din impozitele prevăzute în anexa 2 care face parte integrantă din prezentul titlu sau un impozit similar impozitului pe profit reglementat de prezentul titlu;

4. deține minimum 10% din capitalul social al filialei situate într-un alt stat membru, care distribuie dividendele;

5. la data înregistrării venitului din dividende de către sediul permanent din România, persoana juridică străină deține participația minimă prevăzută la pct. 4, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 1 an.

(2) În situația în care, la data înregistrării venitului din dividende, condiția legată de perioada minimă de deținere de 1 an nu este îndeplinită, venitul este supus impunerii. Ulterior, în anul fiscal în care condiția este îndeplinită, venitul respectiv este considerat neimpozabil, cu recalcularea impozitului din anul fiscal în care acesta a fost impus. În acest sens, contribuabilul trebuie să depună o declarație rectificativă privind impozitul pe profit, în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală.

(3) Prevederile alin. (1) lit. a) și b) nu se aplică profiturilor repartizate persoanelor juridice române, respectiv sediilor permanente din România ale unor persoane juridice străine dintr-un stat membru, în legătură cu lichidarea unei filiale dintr-un stat membru.

(4) În situația în care dividendele distribuite persoanelor juridice române, respectiv sediilor permanente din România ale unor persoane juridice străine dintr-un stat membru sunt deductibile la nivelul filialei din statul membru, prevederile alin.(1) lit.a) și b) nu se aplică.

(5) În aplicarea prevederilor prezentului articol, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) stat membru - stat al Uniunii Europene;

b) filială dintr-un stat membru - persoana juridică străină al cărei capital social include și participația minimă prevăzută la alin. (1), lit. a) pct.3 și lit.b) pct.4, deținută de o persoană juridică română, respectiv de un sediu permanent din România al unei persoane juridice străine dintr-un stat membru și care întrunește, cumulativ, următoarele condiții:

1. are una dintre formele de organizare prevăzute în anexa 1 care face parte integrantă din prezentul titlu;

2. în conformitate cu legislația fiscală a statului membru, este considerată a fi rezident al statului membru respectiv și, în temeiul unei convenții privind evitarea dublei impuneri încheiate cu un stat terț, nu se consideră că are sediul fiscal în afara Uniunii Europene;

3. plătește, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări, unul din impozitele prevăzute în anexa 2 care face parte integrantă din prezentul titlu sau un impozit similar impozitului pe profit reglementat de prezentul titlu;

c) stat terț - oricare alt stat care nu este stat membru al Uniunii Europene.

(6) Prevederile prezentului articol nu se aplică unui demers sau unor serii de demersuri care, fiind întreprinse cu scopul principal sau cu unul dintre scopurile principale de a obține un avantaj fiscal care contravine obiectului sau scopului prezentului articol, nu sunt oneste având în vedere toate faptele și circumstanțele relevante. Un demers poate cuprinde mai multe etape sau părți. În înțelesul prezentului alineat, un demers sau o serie de demersuri sunt considerate ca nefiind oneste în măsura în care nu sunt întreprinse din motive comerciale valabile care reflectă realitatea economică. Dispozițiile prezentului alineat se completează cu prevederile existente în legislația internă sau în acorduri, referitoare la prevenirea evaziunii fiscale, a fraudei fiscale sau a abuzurilor.

(7) Dispozițiile prezentului articol transpun prevederile Directivei 2011/96/UE a Consiliului din 30 noiembrie 2011 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre, cu amendamentele ulterioare.

Cheltuieli

Art. 25. - (1) Pentru determinarea rezultatului fiscal sunt considerate cheltuieli deductibile, cheltuielile efectuate în scopul desfășurării activității economice, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

(2) Cheltuielile cu salariile și cele asimilate salariilor astfel cum sunt definite potrivit titlului IV sunt cheltuieli deductibile pentru determinarea rezultatului fiscal, cu excepția celor reglementate la alin.(3) și (4).

(3) Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată:

a) cheltuielile de protocol în limita unei cote de 2% aplicată asupra profitului contabil la care se adaugă cheltuielile cu impozitul pe profit și cheltuielile de protocol. În cadrul cheltuielilor de protocol se includ și cheltuielile înregistrate cu taxa pe valoarea adăugată colectată potrivit prevederilor titlului VII, pentru cadourile oferite de contribuabil, cu valoare mai mare de 100 lei;

b) cheltuielile cu beneficiile acordate salariaților în instrumente de capitaluri cu decontare în numerar la momentul acordării efective a beneficiilor, dacă acestea sunt impozitate conform titlului IV;

c) cheltuielile sociale, în limita unei cote de până la 2%, aplicată asupra valorii cheltuielilor cu salariile personalului, potrivit Codului muncii. Intră sub incidența acestei limite, următoarele:

1. ajutoarele de înmormântare, ajutoarele pentru bolile grave și incurabile, ajutoarele pentru naștere, ajutoarele pentru proteze, ajutoarele pentru pierderi produse în gospodăriile proprii, ajutorarea copiilor din școli și centre de plasament;

2. cheltuielile pentru funcționarea corespunzătoare a unor unități aflate în administrarea contribuabililor, precum: creșe, grădinițe, școli, muzee, biblioteci, cantine, baze sportive, cluburi, cămine de nefamiliști și altele asemenea;

3. cheltuielile reprezentând: cadouri în bani sau în natură, inclusiv tichete cadou oferite salariaților și copiilor minori ai acestora, servicii de sănătate acordate în cazul bolilor profesionale și al accidentelor de muncă până la internarea într-o unitate sanitară, tichete de creșă acordate de angajator în conformitate cu legislația în vigoare, prestații pentru tratament și odihnă inclusiv

PROIECT 17 FEBRUARIE 2015

transportul, acordate de angajator pentru salariații proprii și membrii lor de familie, precum și contribuția la fondurile de intervenție ale asociațiilor profesionale ale minerilor;

4. alte cheltuieli cu caracter social efectuate în baza contractului colectiv de muncă.

d) cheltuielile reprezentând tichetele de masă și vouchere de vacanță acordate de angajatori, potrivit legii;

e) scăzămintele, perisabilitățile, pierderile rezultate din manipulare/depozitare, potrivit legii;

f) pierderile tehnologice care sunt cuprinse în norma de consum proprie necesară pentru fabricarea unui produs sau prestarea unui serviciu;

g) cheltuielile reprezentând cantitățile de energie electrică consumate la nivelul normei proprii de consum tehnologic sau, în lipsa acesteia, la nivelul normei aprobate de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, care include și consumul propriu comercial, pentru contribuabilii din domeniul distribuției energiei electrice;

h) cheltuielile cu provizioane/ajustări pentru depreciere și rezerve, în limita prevăzută la art.26;

i) cheltuielile cu dobânda și diferențele de curs valutar, în limita prevăzută la art. 27;

j) amortizarea, în limita prevăzută la art. 28;

k) cheltuielile pentru funcționarea, întreținerea și repararea locuințelor de serviciu, deductibile în limita corespunzătoare suprafețelor construite prevăzute de Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care se majorează din punct de vedere fiscal cu 10%;

l) cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații aferente unui sediu aflat în locuința proprietate personală a unei persoane fizice, folosită și în scop personal, deductibile în limita corespunzătoare suprafețelor puse la dispoziția societății în baza contractelor încheiate între părți, în acest scop;

m) 50% din cheltuielile aferente vehiculelor rutiere motorizate care nu sunt utilizate exclusiv în scopul activității economice, cu o masă totală maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, aflate în proprietatea sau în folosința contribuabilului. Aceste cheltuieli sunt integral deductibile pentru situațiile în care vehiculele respective se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

1. vehiculele utilizate exclusiv pentru servicii de urgență, servicii de pază și protecție și servicii de curierat;

PROIECT 17 FEBRUARIE 2015

2. vehiculele utilizate de agenții de vânzări și de achiziții;

3. vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru serviciile de taximetrie;

4. vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru închirierea către alte persoane sau pentru instruire de către școlile de șoferi;

5. vehiculele utilizate ca mărfuri în scop comercial.

Cheltuielile care intră sub incidența acestor prevederi nu includ cheltuielile privind amortizarea.

În cazul cheltuielilor aferente vehiculelor rutiere motorizate reprezentând diferențe de curs valutar înregistrate ca urmare a derulării unui contract de leasing, limita de 50% se aplică asupra diferenței nefavorabile dintre veniturile din diferențe de curs valutar/ veniturile financiare aferente creanțelor și datoriilor cu decontare în funcție de cursul unei valute, rezultate din evaluarea sau decontarea acestora și cheltuielile din diferențe de curs valutar/cheltuielile financiare aferente;

n) cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații, aferente autoturismelor folosite de persoanele cu funcții de conducere și de administrare ale persoanei juridice, deductibile limitat potrivit lit. m) la un singur autoturism aferent fiecărei persoane cu astfel de atribuții;

o) cheltuielile înregistrate ca urmare a restituirii subvențiilor primite, potrivit legii, de la Guvern, agenții guvernamentale și alte instituții naționale și internaționale.

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

a) cheltuielile proprii ale contribuabilului cu impozitul pe profit datorat, inclusiv cele reprezentând diferențe din anii precedenți sau din anul curent, precum și impozitele pe profit sau pe venit plătite în străinătate. Sunt nedeductibile și cheltuielile cu impozitele nereținute la sursă în numele persoanelor fizice și juridice nerezidente, pentru veniturile realizate din România, precum și cheltuielile cu impozitul pe profit amânat înregistrat în conformitate cu reglementările contabile;

b) dobânzile/majorările de întârziere, amenzile, confiscările și penalitățile, datorate către autoritățile române/străine, potrivit prevederilor legale, cu excepția celor aferente contractelor încheiate cu aceste autorități;

c) cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a mijloacelor fixe amortizabile constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, precum și taxa pe valoarea adăugată aferentă, dacă aceasta este datorată potrivit prevederilor titlului VII. Aceste cheltuieli sunt

deductibile pentru cazul în care stocurile/mijloacele fixe amortizabile se înscriu în oricare dintre următoarele situații/condiții:

1. au fost distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a altor cauze de forță majoră, în condițiile stabilite prin norme;

2. au fost încheiate contracte de asigurare;

3. degradarea calitativă a bunurilor se datorează unor cauze obiective dovedite cu documente și se face dovada că bunurile au fost distruse sau au fost scoase din circuitul economic;

4. au termen de valabilitate/expirare depășit, potrivit legii.

d) cheltuielile făcute în favoarea acționarilor sau asociaților, altele decât cele generate de plăți pentru bunurile livrate sau serviciile prestate contribuabilului, la prețul de piață pentru aceste bunuri sau servicii;

e) cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile. În situația în care evidența contabilă nu asigură informația necesară identificării acestor cheltuieli, la determinarea rezultatului fiscal se iau în calcul cheltuielile de conducere și administrare, precum și alte cheltuieli comune ale contribuabilului, prin utilizarea unor chei corespunzătoare de repartizare a acestora sau proporțional cu ponderea veniturilor neimpozabile în totalul veniturilor înregistrate de contribuabil.

f) cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii, pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul activităților desfășurate și pentru care nu sunt încheiate contracte, acorduri, înțelegeri, conform Codului civil sau legii aplicabile acestora ;

g) cheltuielile cu primele de asigurare care nu privesc activele și riscurile asociate activității contribuabilului, cu excepția celor care privesc bunurile reprezentând garanție bancară pentru creditele utilizate în desfășurarea activității pentru care este autorizat contribuabilul sau utilizate în cadrul unor contracte de închiriere sau de leasing, potrivit clauzelor contractuale;

h) pierderile înregistrate la scoaterea din evidență a creanțelor, pentru partea neacoperită de provizion, potrivit art. 26, precum și cele înregistrate în alte cazuri decât următoarele:

1. punerea în aplicare a unui plan de reorganizare confirmat printr-o sentință judecătorească, în conformitate cu prevederile Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență;

2. procedura de faliment a debitorilor a fost închisă pe baza hotărârii judecătorești;

3. debitorul a decedat și creanța nu poate fi recuperată de la moștenitori;

PROIECT 17 FEBRUARIE 2015

4. debitorul este dizolvat, în cazul societății cu răspundere limitată cu asociat unic, sau lichidat, fără succesori;

5. debitorul înregistrează dificultăți financiare majore care îi afectează întreg patrimoniul;

6. au fost încheiate contracte de asigurare.

i) cheltuielile de sponsorizare și/sau mecenat și cheltuielile privind bursele private, acordate potrivit legii; contribuabilii care efectuează sponsorizări și/sau acte de mecenat, potrivit prevederilor Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii bibliotecilor nr. 334/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cei care acordă burse private, potrivit legii, scad sumele aferente din impozitul pe profit datorat la nivelul valorii minime dintre următoarele:

1. valoarea calculată prin aplicarea a 3 la mie la cifra de afaceri; pentru situațiile în care reglementările contabile aplicabile nu definesc indicatorul «cifra de afaceri» această limită se determină potrivit normelor;

2. valoarea reprezentând 20% din impozitul pe profit datorat.

Sumele care nu sunt scăzute din impozitul pe profit, potrivit prevederilor prezentei litere, se reportează în următorii 7 ani consecutivi. Recuperarea acestor sume se va efectua în ordinea înregistrării acestora, în aceleași condiții, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit.

j) cheltuielile înregistrate în evidența contabilă, care au la bază un document emis de un contribuabil declarat inactiv conform prevederilor Codului de procedură fiscală, cu excepția celor reprezentând achiziții de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită și/sau a achizițiilor de bunuri/servicii de la persoane impozabile aflate în procedura falimentului potrivit Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență;

k) cheltuielile cu taxele, contribuțiile și cotizațiile către organizațiile neguvernamentale sau asociațiile profesionale care au legătură cu activitatea desfășurată de contribuabili și care depășesc echivalentul în lei a 4.000 euro anual, altele decât cele prevăzute de lege;

l) cheltuielile din reevaluarea imobilizărilor necorporale/mijloacelor fixe, în cazul în care, ca urmare a efectuării unei reevaluări efectuată potrivit reglementărilor contabile aplicabile, se înregistrează o descreștere a valorii acestora;

m) cheltuielile reprezentând modificarea valorii juste a investițiilor imobiliare, în cazul în care, ca urmare a evaluării ulterioare utilizând modelul bazat pe valoarea justă de către contribuabilii care

aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, se înregistrează o descreștere a valorii acestora;

n) cheltuielile reprezentând deprecierea/amortizarea mijloacelor fixe, înregistrate de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, la momentul transferului din categoria activelor imobilizate deținute în vederea vânzării în categoria activelor imobilizate deținute pentru activitatea proprie;

o) cheltuielile din evaluarea activelor biologice în cazul în care, ca urmare a efectuării unei evaluări utilizând modelul bazat pe valoarea justă de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, se înregistrează o descreștere a valorii acestora;

p) cheltuielile cu dobânzile, stabilite în conformitate cu reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, în cazul în care mijloacele fixe/imobilizările necorporale/stocurile sunt achiziționate în baza unor contracte cu plată amânată;

q) cheltuielile cu beneficiile acordate salariaților în instrumente de capitaluri cu decontare în acțiuni. Acestea reprezintă elemente similare cheltuielilor la momentul acordării efective a beneficiilor dacă acestea sunt impozitate conform titlului IV;

r) cheltuielile înregistrate în evidența contabilă, indiferent de natura lor, dovedite ulterior ca fiind legate de fapte de corupție, potrivit legii.

(5) Regia Autonomă "Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat" deduce la calculul rezultatului fiscal cheltuielile curente și de capital pentru conservarea, protecția, întreținerea, repararea, funcționarea, instruirea personalului specializat, consolidarea precum și alte cheltuieli aferente bazei materiale de reprezentare și protocol pe care o are în administrare.

(6) Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A. deduce la calculul rezultatului fiscal:

a) cheltuielile aferente producerii și emiterii permiselor de ședere temporară/permanentă pentru cetățenii străini, în condițiile reglementărilor legale;

b) cheltuielile aferente producerii și eliberării cărții electronice de identitate, a cărții de identitate, a cărții de alegător aferente și a cărții de identitate provizorii, în condițiile prevăzute de art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 69/2002 privind regimul juridic al cărții electronice de identitate, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) cheltuielile aferente producerii și eliberării cărții electronice de rezidență și a cărții de rezidență în condițiile prevăzute de art. 10 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 69/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Sunt cheltuieli deductibile pentru determinarea rezultatului fiscal cheltuielile efectuate de operatorii economici cu evaluarea/reevaluarea activelor fixe corporale care aparțin domeniului public al statului sau al unităților administrativ-teritoriale, primite în administrare/concesiune, după caz, cheltuieli efectuate la solicitarea conducătorului instituției titulare a dreptului de proprietate.

(8) Sunt cheltuieli deductibile pentru determinarea rezultatului fiscal cheltuielile efectuate de operatorii economici cu înscrierea în cărțile funciare sau cărțile de publicitate imobiliară, după caz, a dreptului de proprietate a statului sau a unităților administrativ-teritoriale asupra bunurilor publice primite în administrare/concesiune, după caz, cheltuieli efectuate la solicitarea conducătorului instituției titulare a dreptului de proprietate.

Provizioane/ajustări pentru depreciere și rezerve

Art. 26. - (1) Contribuabilul are dreptul la deducerea rezervelor și provizioanelor/ajustărilor pentru depreciere, numai în conformitate cu prezentul articol, astfel:

a) rezerva legală este deductibilă în limita unei cote de 5% aplicată asupra profitului contabil, la care se adaugă cheltuielile cu impozitul pe profit, până ce aceasta va atinge a cincea parte din capitalul social subscris și vărsat sau din patrimoniu, după caz, potrivit legilor de organizare și funcționare;

b) provizioanele pentru garanții de bună execuție acordate clienților. Provizioanele pentru garanții de bună execuție acordate clienților se constituie trimestrial/anual numai pentru bunurile livrate, lucrările executate și serviciile prestate în cursul trimestrului/anului respectiv pentru care se acordă garanție în perioadele următoare, la nivelul cotelor prevăzute în convențiile încheiate sau la nivelul procentelor de garantare prevăzut în tariful lucrărilor executate ori serviciilor prestate;

c) ajustările pentru deprecierea creanțelor, înregistrate potrivit reglementărilor contabile, în limita unui procent de 30% din valoarea acestora, altele decât cele prevăzute la lit. d), e), f), h) și i) care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

1. sunt neîncasate într-o perioadă ce depășește 270 de zile de la data scadenței;
2. nu sunt garantate de debitor sau de altă persoană;
3. sunt datorate de o persoană care nu este persoană afiliată contribuabilului.

Intră sub incidența acestor prevederi și ajustările pentru depreciere constituite pentru sumele reprezentând dobânzi penalizatoare/daune-interese produse ca urmare a neîncasării acestor creanțe la scadență.

d) provizioanele specifice, constituite de instituțiile financiare nebankare înscrise în Registrul general ținut de Banca Națională a României, de instituțiile de plată persoane juridice române care acordă credite legate de serviciile de plată, de instituțiile emitente de monedă electronică, persoane juridice române, care acordă credite legate de serviciile de plată, precum și provizioanele specifice constituite de alte persoane juridice, potrivit legilor de organizare și funcționare;

e) ajustările pentru depreciere aferente activelor pentru care, potrivit reglementărilor prudențiale ale Băncii Naționale a României, se determină ajustări prudențiale de valoare sau, după caz, valori ale pierderilor așteptate, înregistrate de către instituțiile de credit persoane juridice române și sucursalele din România ale instituțiilor de credit din state care nu sunt state membre ale Uniunii Europene sau din state care nu aparțin Spațiului Economic European, potrivit reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, și filtrele prudențiale potrivit reglementărilor emise de Banca Națională a României. Sumele reprezentând reducerea sau anularea filtrelor prudențiale sunt elemente similare veniturilor;

f) ajustările pentru depreciere înregistrate de către sucursalele din România ale instituțiilor de credit din state membre ale Uniunii Europene și state aparținând Spațiului Economic European, potrivit reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, aferente creditelor și plasamentelor care intră în sfera de aplicare a reglementărilor prudențiale ale Băncii Naționale a României referitoare la ajustările prudențiale de valoare aplicabile instituțiilor de credit persoane juridice române și sucursalelor din România ale instituțiilor de credit din state care nu sunt state membre ale Uniunii Europene sau din state care nu aparțin Spațiului Economic European;

g) rezervele tehnice constituite de societățile de asigurare și reasigurare, potrivit prevederilor legale de organizare și funcționare, cu excepția rezervei de egalizare. Pentru contractele de asigurare cedate în reasigurare, rezervele se diminuează astfel încât nivelul acestora să acopere partea de risc care rămâne în sarcina asigurătorului, după deducerea reasigurării;

h) provizioanele tehnice constituite de persoanele juridice, administratori de fonduri de pensii facultative, respectiv administratori de fonduri de pensii administrate privat, potrivit prevederilor legale;

i) provizioanele de risc pentru operațiunile pe piețele financiare, constituite potrivit reglementărilor Autorității de Supraveghere Financiară;

j) ajustările pentru deprecierea creanțelor, înregistrate potrivit reglementărilor contabile, în limita unei procent de 100% din valoarea creanțelor, altele decât cele prevăzute la lit. d), e), f), h) și i), care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

1. creanța este deținută la o persoană juridică asupra căreia este declarată procedura de deschidere a falimentului, pe baza hotărârii judecătorești prin care se atestă această situație;

2. nu sunt garantate de debitor sau de altă persoană;

3. sunt datorate de o persoană care nu este persoană afiliată contribuabilului.

Intră sub incidența acestor prevederi și ajustările pentru depreciere constituite pentru sumele reprezentând dobânzi penalizatoare/daune-interese produse ca urmare a neîncasării acestor creanțe la scadență.

k) provizioanele pentru închiderea și urmărirea postînchidere a depozitelor de deșeuri, constituite de contribuabilii care desfășoară activități de depozitare a deșeurilor, potrivit legii, în limita sumei stabilite prin proiectul pentru închiderea și urmărirea postînchidere a depozitului, corespunzătoare cotei-părți din tarifele de depozitare percepute;

l) provizioanele constituite de companiile aeriene din România pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere și reparare a parcului de aeronave și a componentelor aferente, potrivit programelor de întreținere a aeronavelor, aprobate corespunzător de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română;

m) rezervele reprezentând cota de cheltuieli necesare dezvoltării și modernizării producției de țiței și gaze naturale, rafinării, transportului și distribuției petroliere, precum și cele aferente programului geologic sau altor domenii de activitate, prevăzute prin acte normative, constituite potrivit legii. Acestea se includ în veniturile impozabile pe măsura amortizării acestor active sau a scăderii lor din evidență, respectiv pe măsura efectuării cheltuielilor finanțate din această sursă;

n) ajustările pentru deprecierea mijloacelor fixe amortizabile constituite pentru situațiile în care:

1. sunt distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a altor cauze de forță majoră, în condițiile stabilite prin norme;

2. au fost încheiate contracte de asigurare.

(2) Contribuabilii autorizați să desfășoare activitate în domeniul exploatării zăcămintelor naturale sunt obligați să înregistreze în evidența contabilă și să deducă provizioane pentru refacerea

terenurilor afectate și pentru redarea acestora în circuitul economic, silvic sau agricol, în limita unei cote de 1% aplicate asupra diferenței dintre veniturile înregistrate în legătură cu realizarea și vânzarea zăcămintelor naturale și cheltuielile efectuate cu extracția, prelucrarea și livrarea acestora, pe toată durata de funcționare a exploatării zăcămintelor naturale.

(3) Pentru titularii de acorduri petroliere, care desfășoară operațiuni petroliere în perimetre marine ce includ zone cu adâncime de apă mai mare de 100 m, cota provizionului constituit pentru dezafectarea sondelor, demobilizarea instalațiilor, a dependențelor și anexelor, precum și pentru reabilitarea mediului este de 10%, aplicată asupra diferenței dintre veniturile și cheltuielile înregistrate, pe toată perioada exploatării petroliere.

(4) Regia Autonomă "Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian" - ROMATSA constituie trimestrial un provizion, potrivit prevederilor legale, pentru diferența dintre veniturile din exploatare realizate efectiv din activitatea de rută aeriană și costurile efective ale activității de rută aeriană, care este utilizat pentru acoperirea cheltuielilor de exploatare care depășesc tarifele stabilite anual de EUROCONTROL.

(5) Reducerea sau anularea oricărui provizion ori a rezervei care a fost anterior dedusă, inclusiv rezerva legală, se include în rezultatul fiscal, ca venituri impozabile sau elemente similare veniturilor, indiferent dacă reducerea sau anularea este datorată modificării destinației provizionului sau a rezervei, distribuirii provizionului sau rezervei către participanți sub orice formă, lichidării, divizării, fuziunii contribuabilului sau oricărui alt motiv. Prevederile prezentului alineat nu se aplică dacă un alt contribuabil preia un provizion sau o rezervă în legătură cu o divizare sau fuziune, reglementările acestui articol aplicându-se în continuare aceluși provizion sau rezervă.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (5), rezervele din reevaluarea mijloacelor fixe, inclusiv a terenurilor, efectuată după data de 1 ianuarie 2004, care sunt deduse la calculul profitului impozabil prin intermediul amortizării fiscale sau al cheltuielilor privind activele cedate și/sau casate, se impozitează concomitent cu deducerea amortizării fiscale, respectiv la momentul scăderii din gestiune a acestor mijloace fixe, după caz.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (5), rezervele din reevaluarea imobilizărilor necorporale, efectuată de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, care sunt deduse la calculul profitului impozabil prin intermediul amortizării fiscale sau al cheltuielilor cu cedarea imobilizărilor necorporale, se

impozitează concomitent cu deducerea amortizării fiscale, respectiv la momentul scăderii din gestiune a acestor imobilizări necorporale, după caz.

(8) Prin excepție de la prevederile alin. (5), în cazul în care nivelul capitalului social subscris și vărsat sau al patrimoniului a fost diminuat, partea din rezerva legală corespunzătoare diminuării, care a fost anterior dedusă, reprezintă elemente similare veniturilor. Prevederile prezentului alineat nu se aplică, în situația în care, ca urmare a efectuării unor operațiuni de reorganizare, prevăzute de lege, rezerva legală a persoanei juridice beneficiare depășește a cincea parte din capitalul social sau din patrimoniul social, după caz, sau în situația în care rezerva constituită de persoanele juridice care furnizează utilități societăților care se restructurează, se reorganizează sau se privatizează este folosită pentru acoperirea pierderilor de valoare a pachetului de acțiuni obținut în urma procedurii de conversie a creanțelor.

(9) Rezervele reprezentând facilități fiscale, nu pot fi utilizate pentru majorarea capitalului social, pentru distribuire sau pentru acoperirea pierderilor. În cazul în care nu sunt respectate prevederile prezentului alineat, aceste sume se impozitează ca elemente similare veniturilor în perioada fiscală în care sunt utilizate. În situația în care sunt menținute până la lichidare acestea nu sunt luate în calcul la rezultatul fiscal al lichidării. Nu se supun impozitării rezervele de influențe de curs valutar aferente aprecierii disponibilităților în valută, constituite potrivit legii, înregistrate de instituțiile de credit - persoane juridice române și sucursalele băncilor străine, care își desfășoară activitatea în România.

(10) În înțelesul prezentului articol, prin constituirea unui provizion sau a unei rezerve se înțelege și majorarea unui provizion sau a unei rezerve.

Cheltuieli cu dobânzile și diferențe de curs valutar

Art. 27. - (1) Cheltuielile cu dobânzile sunt integral deductibile în cazul în care gradul de îndatorare a capitalului este mai mic sau egal cu trei. Gradul de îndatorare a capitalului se determină ca raport între capitalul împrumutat cu termen de rambursare peste un an și capitalul propriu, ca medie a valorilor existente la începutul anului și sfârșitul perioadei pentru care se determină impozitul pe profit. Prin capital împrumutat se înțelege totalul creditelor și împrumuturilor cu termen de rambursare peste un an, potrivit clauzelor contractuale.

(2) În înțelesul alin. (1), prin credit/împrumut se înțelege orice convenție încheiată între părți care generează în sarcina uneia dintre părți obligația de a plăti dobânzi și de a restitui capitalul

împrumutat. Pentru determinarea gradului de îndatorare, în capitalul împrumutat se includ și creditele/împrumuturile cu termen de rambursare peste un an pentru care, în convențiile încheiate, nu s-a stabilit obligația de a plăti dobânzi.

(3) În înțelesul alin. (1), în capitalul împrumutat se includ și creditele/împrumuturile care au un termen de rambursare mai mic de un an, în situația în care există prelungiri ale acestui termen, iar perioada de rambursare curentă, însumată cu perioadele de rambursare anterioare ale creditelor/împrumuturilor pe care le prelungesc, depășește un an. În acest caz, impozitul pe profit se recalculează și pentru perioada de rambursare anterioară prelungirii.

(4) În condițiile în care gradul de îndatorare a capitalului este peste trei sau are o valoare negativă, cheltuielile cu dobânzile și cu pierderea netă din diferențele de curs valutar, aferente împrumuturilor luate în calcul la determinarea gradului de îndatorare, sunt nedeductibile. Acestea se reportează în perioada următoare, în condițiile alin. (1), până la deductibilitatea integrală a acestora. Dreptul de reportare a cheltuielilor cu dobânzile și cu pierderea netă din diferențele de curs valutar al contribuabililor care își încetează existența ca efect al unei operațiuni de fuziune sau divizare se transferă contribuabililor nou-înființați, respectiv celor care preiau patrimoniul societății absorbite sau divizate, după caz, proporțional cu activele și pasivele transferate persoanelor juridice beneficiare, potrivit proiectului de fuziune/divizare. Dreptul de reportare a cheltuielilor cu dobânzile și cu pierderea netă din diferențele de curs valutar al contribuabililor care nu își încetează existența ca efect al unei operațiuni de desprindere a unei părți din patrimoniul acestora, transferată ca întreg, se împarte între acești contribuabili și cei care preiau parțial patrimoniul societății cedente, după caz, proporțional cu activele și pasivele transferate persoanelor juridice beneficiare, potrivit proiectului de divizare, respectiv cu cele menținute de persoana juridică cedentă.

(5) În cazul în care cheltuielile din diferențele de curs valutar ale contribuabilului depășesc veniturile din diferențele de curs valutar, diferența va fi tratată ca o cheltuială cu dobânda, potrivit alin. (1), deductibilitatea acestei diferențe fiind supusă limitei prevăzute la alin. (1). Cheltuielile din diferențele de curs valutar, care se limitează potrivit prezentului alineat, sunt cele aferente împrumuturilor luate în calcul la determinarea gradului de îndatorare a capitalului.

(6) Dobânzile și pierderile din diferențe de curs valutar, în legătură cu împrumuturile obținute direct sau indirect de la bănci internaționale de dezvoltare și organizații similare, menționate în norme, și cele care sunt garantate de stat, cele aferente împrumuturilor obținute de la instituțiile de credit române sau străine, instituțiile financiare nebancare, precum și cele obținute în baza

obligațiunilor admise la tranzacționare pe o piață reglementată nu intră sub incidența prevederilor prezentului articol.

(7) În cazul împrumuturilor obținute de la alte entități, cu excepția celor prevăzute la alin. (6), dobânzile deductibile sunt limitate la:

a) nivelul ratei dobânzii de politică monetară a Băncii Naționale a României, corespunzătoare ultimei luni din trimestru, pentru împrumuturile în lei; și

b) nivelul ratei dobânzii anuale de 4%, pentru împrumuturile în valută. Nivelul ratei dobânzii pentru împrumuturile în valută se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

(8) Limita prevăzută la alin. (7) se aplică separat pentru fiecare împrumut, înainte de aplicarea prevederilor alin. (1) și (4).

(9) Prevederile alin. (1) - (5) nu se aplică instituțiilor de credit - persoane juridice române și sucursalelor din România ale instituțiilor de credit - persoane juridice străine, instituțiilor financiare nebancare, precum și societăților de leasing operațional.

(10) În cazul unei persoane juridice străine care își desfășoară activitatea printr-un sediu permanent în România, prevederile prezentului articol se aplică prin luarea în considerare a capitalului propriu.

(11) Cheltuielile cu dobânzile care sunt incluse în costul de achiziție al imobilizărilor corporale sau în costul de producție al unui activ cu ciclu lung de fabricație, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, nu intră sub incidența prevederilor prezentului articol.

Amortizarea fiscală

Art. 28. - (1) Cheltuielile aferente achiziționării, producerii, construirii mijloacelor fixe amortizabile, precum și investițiile efectuate la acestea, se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării potrivit prevederilor prezentului articol.

(2) Mijlocul fix amortizabil este orice imobilizare corporală care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) este deținut și utilizat în producția, livrarea de bunuri sau în prestarea de servicii, pentru a fi închiriat terților sau în scopuri administrative;

b) are o valoare fiscală egală sau mai mare decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului, la data intrării în patrimoniul contribuabilului;

c) are o durată normală de utilizare mai mare de un an.

Pentru imobilizările corporale care sunt folosite în loturi, seturi sau care formează un singur corp, lot sau set, la determinarea amortizării se are în vedere valoarea întregului corp, lot sau set. Pentru componentele care intră în structura unui activ corporal, a căror durată normală de utilizare diferă de cea a activului rezultat, amortizarea se determină pentru fiecare componentă în parte.

În situația în care, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, contribuabilul deduce subvenția guvernamentală la calculul valorii contabile a mijloacelor fixe, valoarea rezultată este și valoare fiscală.

(3) Sunt, de asemenea, considerate mijloace fixe amortizabile:

a) investițiile efectuate la mijloacele fixe care fac obiectul unor contracte de închiriere, concesiune, locație de gestiune, asociere în participațiune și altele asemenea;

b) mijloacele fixe puse în funcțiune parțial, pentru care nu s-au întocmit formele de înregistrare ca imobilizare corporală; acestea se cuprind în grupele în care urmează a se înregistra, la valoarea rezultată prin însumarea cheltuielilor efective ocazionate de realizarea lor;

c) investițiile efectuate pentru descoperă în vederea valorificării de substanțe minerale utile, precum și pentru lucrările de deschidere și pregătire a extracției în subteran și la suprafață;

d) investițiile efectuate la mijloacele fixe existente, sub forma cheltuielilor ulterioare realizate în scopul îmbunătățirii parametrilor tehnici inițiali și care conduc la obținerea de beneficii economice viitoare, prin majorarea valorii mijlocului fix;

e) investițiile efectuate din surse proprii, concretizate în bunuri noi, de natura celor aparținând domeniului public, precum și în dezvoltări și modernizări ale bunurilor aflate în proprietate publică;

f) amenajările de terenuri;

g) activele biologice, înregistrate de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară.

(4) Nu reprezintă active amortizabile:

a) terenurile, inclusiv cele împădurite;

b) tablourile și operele de artă;

c) fondul comercial;

d) lacurile, bălțile și iazurile care nu sunt rezultatul unei investiții;

e) bunurile din domeniul public finanțate din surse bugetare;

f) orice mijloc fix care nu își pierde valoarea în timp datorită folosirii, potrivit normelor;

PROIECT 17 FEBRUARIE 2015

g) casele de odihnă proprii, locuințele de protocol, navele, aeronavele, vasele de croazieră, altele decât cele utilizate pentru desfășurarea activității economice;

h) imobilizările necorporale cu durată de viață utilă nedeterminată, încadrate astfel potrivit reglementărilor contabile.

(5) Regimul de amortizare pentru un mijloc fix amortizabil se determină conform următoarelor reguli:

a) în cazul construcțiilor, se aplică metoda de amortizare liniară;

b) în cazul echipamentelor tehnologice, respectiv al mașinilor, uneltelor și instalațiilor de lucru, precum și pentru computere și echipamente periferice ale acestora, contribuabilul poate opta pentru metoda de amortizare liniară, degresivă sau accelerată;

c) în cazul oricărui alt mijloc fix amortizabil, contribuabilul poate opta pentru metoda de amortizare liniară sau degresivă.

(6) În cazul metodei de amortizare liniară, amortizarea se stabilește prin aplicarea cotei de amortizare liniară la valoarea fiscală de la data intrării în patrimoniul contribuabilului a mijlocului fix amortizabil.

(7) În cazul metodei de amortizare degresivă, amortizarea se calculează prin multiplicarea cotelor de amortizare liniară cu unul dintre coeficienții următori:

a) 1,5, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este între 2 și 5 ani;

b) 2,0, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este între 5 și 10 ani;

c) 2,5, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este mai mare de 10 ani.

(8) În cazul metodei de amortizare accelerată, amortizarea se calculează după cum urmează:

a) pentru primul an de utilizare, amortizarea nu poate depăși 50% din valoarea fiscală de la data intrării în patrimoniul contribuabilului a mijlocului fix;

b) pentru următorii ani de utilizare, amortizarea se calculează prin raportarea valorii rămase de amortizare a mijlocului fix la durata normală de utilizare rămasă a acestuia.

(9) Cheltuielile aferente achiziționării de brevete, drepturi de autor, licențe, mărci de comerț sau fabrică și alte imobilizări necorporale recunoscute din punct de vedere contabil, cu excepția cheltuielilor de constituire, a fondului comercial, a imobilizărilor necorporale cu durată de viață utilă nedeterminată, încadrate astfel potrivit reglementărilor contabile, precum și cheltuielile de dezvoltare care din punct de vedere contabil reprezintă imobilizări necorporale se recuperează prin intermediul deducerilor de amortizare liniară pe perioada contractului sau pe durata de utilizare,

după caz. Cheltuielile aferente achiziționării sau producerii programelor informatice se recuperează prin intermediul deducerilor de amortizare liniară pe o perioadă de 3 ani. Pentru brevetele de invenție se poate utiliza și metoda de amortizare degresivă sau accelerată. Cheltuielile aferente achiziționării contractelor de clienți, recunoscute ca imobilizări necorporale potrivit reglementărilor contabile aplicabile, se amortizează pe durata acestor contracte.

(10) Cheltuielile ulterioare recunoscute în valoarea contabilă a unei imobilizări necorporale, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, se recuperează prin intermediul deducerilor de amortizare liniară pe perioada din contract/durata de utilizare rămasă. În cazul în care cheltuielile ulterioare sunt recunoscute în valoarea contabilă a unei imobilizări necorporale după expirarea duratei de utilizare, amortizarea fiscală se determină pe baza duratei normale de utilizare stabilită de către o comisie tehnică internă sau un expert tehnic independent.

(11) În cazul în care cheltuielile de constituire sunt înregistrate ca imobilizări necorporale, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, acestea se recuperează prin intermediul cheltuielilor cu amortizarea pe o perioadă de maximum cinci ani.

(12) Amortizarea fiscală se calculează după cum urmează:

a) începând cu luna următoare celei în care mijlocul fix amortizabil se pune în funcțiune, prin aplicarea regimului de amortizare prevăzut de alin.(5);

b) pentru cheltuielile cu investițiile efectuate din surse proprii la mijloacele fixe din domeniul public, pe durata normală de utilizare, pe durata normală de utilizare rămasă sau pe perioada contractului de concesiune sau închiriere, după caz;

c) pentru cheltuielile cu investițiile efectuate la mijloacele fixe concesionate, închiriate sau luate în locație de gestiune, de cel care a efectuat investiția, pe perioada contractului sau pe durata normală de utilizare, după caz; în cazul investițiilor efectuate la mijloace fixe utilizate în asocieri fără personalitate juridică, de cel care a efectuat investiția, pe perioada contractului sau pe durata normală de utilizare, după caz, urmând să se aplice prevederile art. 34;

d) pentru investițiile efectuate la mijloacele fixe existente, sub forma cheltuielilor ulterioare realizate în scopul îmbunătățirii parametrilor tehnici inițiali și care conduc la obținerea de beneficii economice viitoare, amortizarea fiscală se calculează pe baza valorii rămase majorate cu investițiile efectuate, a metodei de amortizare utilizată pentru mijlocul fix îmbunătățit, pe durata normală de utilizare rămasă.

PROIECT 17 FEBRUARIE 2015

În cazul în care investițiile se efectuează la mijloace fixe amortizabile pentru care durata normală de utilizare este expirată, amortizarea fiscală se determină pe baza metodei de amortizare corespunzătoare mijlocului fix îmbunătățit, pe durata normală de utilizare stabilită de către o comisie tehnică internă sau un expert tehnic independent;

e) pentru cheltuielile cu investițiile efectuate pentru amenajarea terenurilor, liniar, pe o perioadă de 10 ani;

f) amortizarea clădirilor și a construcțiilor minelor, salinelor cu extracție în soluție prin sonde, carierelor, exploatărilor la zi, pentru substanțe minerale solide și cele din industria extractivă de petrol, a căror durată de folosire este limitată de durata rezervelor și care nu pot primi alte utilizări după epuizarea rezervelor, se calculează pe unitate de produs, în funcție de rezerva exploatabilă de substanță minerală utilă.

Amortizarea pe unitatea de produs se recalculează la un interval maxim de:

1. 5 ani la mine, cariere, extracții petroliere, precum și la cheltuielile de investiții pentru descoperță;

2. 10 ani la saline;

g) în cazul contribuabililor care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară și care stabilesc pentru amortizarea mijloacelor fixe specifice activității de explorare și producție a resurselor de petrol și gaze și alte substanțe minerale politici contabile specifice domeniului de activitate, în concordanță cu cele mai recente norme ale altor organisme de normalizare care utilizează un cadru general conceptual similar pentru a elabora standarde de contabilitate, alte documente contabile și practicile acceptate ale domeniului de activitate, valoarea fiscală rămasă neamortizată a mijloacelor fixe casate se deduce prin utilizarea metodei de amortizare fiscală utilizate înainte de casarea acestora, pe perioada rămasă. Aceste prevederi se aplică și pentru valoarea fiscală rămasă neamortizată la momentul retratării mijloacelor fixe specifice activității de explorare și producție a resurselor de petrol și gaze și alte substanțe minerale;

h) mijloacele de transport pot fi amortizate și în funcție de numărul de kilometri sau numărul de ore de funcționare prevăzut în cărțile tehnice;

i) pentru locuințele de serviciu, amortizarea este deductibilă fiscal până la nivelul corespunzător suprafeței construite prevăzute de legea locuinței;

j) numai pentru autoturismele folosite în condițiile prevăzute la art. 25 alin. (3) lit. m);

PROIECT 17 FEBRUARIE 2015

k) în cazul în care mijloacele fixe amortizabile sunt trecute în regim de conservare, în funcție de politica contabilă adoptată, valoarea fiscală rămasă neamortizată la momentul trecerii în conservare se recuperează pe durata normală de utilizare rămasă, începând cu luna următoare ieșirii din conservare a acestora, prin recalcularea cotei de amortizare fiscală;

l) prin excepție de la lit.a), mijloacele fixe amortizabile transferate în cadrul operațiunilor de reorganizare, prevăzute la art.32 și art. 33, se amortizează prin continuarea regimului de amortizare aplicat anterior momentului transferului, începând cu luna efectuării transferului, respectiv prin continuarea regimului de conservare potrivit lit.k), după caz.

(13) Prin derogare de la prevederile art. 7 alin. (1) pct. 46 și 47, pentru mijloacele de transport de persoane care au cel mult 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, din categoria M1, astfel cum sunt definite în Reglementările privind omologarea de tip și eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum și omologarea de tip a produselor utilizate la acestea - RNTR 2, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 211/2003, cu modificările și completările ulterioare, cheltuielile cu amortizarea sunt deductibile, pentru fiecare, în limita a 1.500 lei/lună. Pentru aceste mijloace de transport nu se aplică prevederile alin. (12) lit. h). Sunt exceptate situațiile în care mijloacele de transport respective se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

1. vehiculele utilizate exclusiv pentru servicii de urgență, servicii de pază și protecție și servicii de curierat;

2. vehiculele utilizate de agenții de vânzări și de achiziții, precum și pentru test drive și pentru demonstrații;

3. vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru serviciile de taximetrie;

4. vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru închiriere către alte persoane, transmiterea dreptului de folosință, în cadrul contractelor de leasing operațional sau pentru instruire de către școlile de șoferi.

(14) La momentul scăderii din gestiune a mijloacelor de transport prevăzute la alin.(13), valoarea rămasă neamortizată este deductibilă în limita a 1.500 lei înmulțită cu numărul de luni rămase de amortizat din durata normală de funcționare stabilită de contribuabil potrivit Catalogul privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe.

(15) Cheltuielile aferente localizării, explorării, dezvoltării sau oricărei activități pregătitoare pentru exploatarea resurselor naturale, inclusiv cele reprezentând investițiile prevăzute la alin.(3) lit.c) care, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, se înregistrează direct în contul de profit și pierdere se recuperează în rate egale pe o perioadă de 5 ani, începând cu luna în care sunt efectuate cheltuielile. În cazul în care aceste cheltuieli se capitalizează potrivit reglementărilor contabile aplicabile recuperarea se efectuează astfel:

a) pe măsură ce resursele naturale sunt exploatate, proporțional cu valoarea recuperată raportată la valoarea totală estimată a resurselor, în cazul în care resursele naturale sunt exploatate;

b) în rate egale pe o perioadă de 5 ani, în cazul în care nu se găsesc resurse naturale.

Intră sub incidența acestor prevederi și sondele de explorare abandonate, potrivit regulilor din domeniul petrolier.

(16) Cheltuielile aferente achiziționării oricărui drept de exploatare a resurselor naturale se recuperează pe măsură ce resursele naturale sunt exploatate, proporțional cu valoarea recuperată raportată la valoarea totală estimată a resurselor.

(17) Pentru mijloacele fixe amortizabile, deducerile de amortizare se determină fără a lua în calcul amortizarea contabilă. Câștigurile sau pierderile rezultate din vânzarea ori din scoaterea din funcțiune a acestor mijloace fixe se calculează pe baza valorii fiscale a acestora, diminuată cu amortizarea fiscală, cu excepția celor prevăzute la alin.(13).

(18) În cazul în care se înlocuiesc părți componente ale mijloacelor fixe amortizabile/imobilizărilor necorporale cu valoare fiscală rămasă neamortizată, înregistrate potrivit reglementărilor contabile, cheltuielile reprezentând valoarea fiscală rămasă neamortizată aferentă părților înlocuite reprezintă cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil. Valoarea fiscală rămasă neamortizată a mijloacelor fixe amortizabile/imobilizărilor necorporale se recalculează în mod corespunzător, prin diminuarea acesteia cu valoarea fiscală rămasă neamortizată aferentă părților înlocuite și majorarea cu valoarea fiscală aferentă părților noi înlocuite, pe durata normală de utilizare rămasă.

(19) În cazul în care se înlocuiesc părți componente ale mijloacelor fixe amortizabile/imobilizărilor necorporale, înregistrate potrivit reglementărilor contabile, după expirarea duratei normale de utilizare, pentru determinarea amortizării fiscale se va stabili o nouă durată normală de utilizare de către o comisie tehnică internă sau un expert tehnic independent.

(20) Contribuabilii care investesc în mijloace fixe destinate prevenirii accidentelor de muncă și bolilor profesionale, precum și înființării și funcționării cabinetelor medicale, pot deduce integral valoarea acestora la calculul profitului impozabil la data punerii în funcțiune sau pot recupera aceste cheltuieli prin deduceri de amortizare, potrivit prevederilor prezentului articol.

(21) În cazul unei imobilizări corporale care la data intrării în patrimoniu are o valoare fiscală mai mică decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului, contribuabilul poate recupera aceste cheltuieli prin deduceri de amortizare, potrivit prevederilor prezentului articol.

(22) Cheltuielile aferente achiziționării sau producerii de containere sau ambalaje, care circulă între contribuabil și clienți, se recuperează prin deduceri de amortizare, prin metoda liniară, pe durata normală de utilizare stabilită de contribuabilul care își menține dreptul de proprietate asupra containerelor sau a ambalajelor.

(23) Ministerul Finanțelor Publice elaborează normele privind clasificția și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe.

(24) Pentru titularii de acorduri petroliere și subcontractanții acestora, care desfășoară operațiuni petroliere în perimetre marine ce includ zone cu adâncime de apă de peste 100 metri, se calculează amortizarea imobilizărilor corporale și necorporale aferente operațiunilor petroliere, a căror durată de folosire este limitată de durata rezervelor, pe unitatea de produs, cu un grad de utilizare de 100%, în funcție de rezerva exploatabilă de substanță minerală utilă, pe durata acordului petrolier. Cheltuielile aferente investițiilor în curs, imobilizărilor corporale și necorporale efectuate pentru operațiunile petroliere vor fi reflectate în contabilitate atât în lei, cât și în euro; aceste cheltuieli, înregistrate în contabilitate în lei, vor fi reevaluate la sfârșitul fiecărui exercițiu financiar pe baza valorilor înregistrate în contabilitate în euro, la cursul de schimb euro/leu comunicat de Banca Națională a României pentru ultima zi a fiecărui exercițiu financiar.

(25) Prevederile Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică la calculul rezultatului fiscal, cu excepția prevederilor art. 3 paragr. 2 lit. a) și ale art. 8 din aceeași lege.

(26) În cazul contribuabililor care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, pentru activele imobilizate deținute pentru activitatea proprie, transferate în categoria activelor imobilizate deținute în vederea vânzării și reclasificate în categoria activelor imobilizate deținute pentru activitatea proprie, valoarea fiscală rămasă neamortizată este

valoarea fiscală dinaintea reclasificării ca active imobilizate deținute în vederea vânzării. Durata de amortizare este durata normală de utilizare rămasă determinată în baza duratei normale de utilizare inițiale, din care se scade durata în care a fost clasificat în categoria activelor imobilizate deținute în vederea vânzării. Amortizarea fiscală se calculează începând cu luna următoare celei în care a fost reclasificat în categoria activelor imobilizate deținute pentru activitatea proprie, prin recalcularea cotei de amortizare fiscală.

Contracte de leasing

Art. 29. - (1) În cazul leasingului financiar utilizatorul este tratat din punct de vedere fiscal ca proprietar, în timp ce în cazul leasingului operațional, locatorul are această calitate.

Amortizarea bunului care face obiectul unui contract de leasing se face de către utilizator, în cazul leasingului financiar, și de către locator, în cazul leasingului operațional, cheltuielile fiind deductibile, potrivit art. 28.

(2) În cazul leasingului financiar utilizatorul deduce dobânda, iar în cazul leasingului operațional locatorul deduce chiria (rata de leasing), potrivit prevederilor prezentului titlu.

Contracte de fiducie

Art. 30. - (1) În cazul contractelor de fiducie, încheiate conform dispozițiilor Codului civil, în care constitutorul are și calitatea de beneficiar, se aplică următoarele reguli:

a) transferul masei patrimoniale fiduciare de la constitutor către fiduciar nu este transfer impozabil în înțelesul prezentului titlu;

b) fiduciarul va conduce o evidență contabilă separată pentru masa patrimonială fiduciară și va transmite trimestrial către constitutor, pe bază de decont, veniturile și cheltuielile rezultate din administrarea patrimoniului conform contractului;

c) valoarea fiscală a activelor cuprinse în masa patrimonială fiduciară, preluată de fiduciar, este egală cu valoarea fiscală pe care acestea au avut-o la constitutor;

d) amortizarea fiscală pentru orice activ amortizabil prevăzut în masa patrimonială fiduciară se determină în continuare în conformitate cu regulile prevăzute la art. 28, care s-ar fi aplicat la persoana care a transferat activul, dacă transferul nu ar fi avut loc.

(2) În cazul contractelor de fiducie, încheiate conform dispozițiilor Codului civil, în care calitatea de beneficiar o are fiduciarul sau o terță persoană, cheltuielile înregistrate din transferul

masei patrimoniale fiduciare de la constituitor către fiduciar sunt considerate cheltuieli nedeductibile.

Pierderi fiscale

Art. 31.- (1) Pierderea anuală, stabilită prin declarația de impozit pe profit, se recuperează din profiturile impozabile obținute în următorii 7 ani consecutivi. Recuperarea pierderilor se va efectua în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.

(2) Pierderea fiscală înregistrată de contribuabilii care își încetează existența ca efect al unei operațiuni de fuziune sau divizare se recuperează de către contribuabilii nou-înființați ori de către cei care preiau patrimoniul societății absorbite sau divizate, după caz, proporțional cu activele și pasivele transferate persoanelor juridice beneficiare, potrivit proiectului de fuziune/divizare. Pierderea fiscală înregistrată de contribuabilii care nu își încetează existența ca efect al unei operațiuni de desprindere a unei părți din patrimoniul acestora, transferată ca întreg, se recuperează de acești contribuabili și de cei care preiau parțial patrimoniul societății cedente, după caz, proporțional cu activele și pasivele transferate persoanelor juridice beneficiare, potrivit proiectului de divizare, respectiv cu cele menținute de persoana juridică cedentă.

(3) În cazul persoanelor juridice străine, prevederile alin. (1) se aplică luându-se în considerare numai veniturile și cheltuielile atribuibile sediului permanent, respectiv veniturile și cheltuielile atribuibile fiecărui sediu permanent cumulate la nivelul sediului permanent desemnat în România.

(4) Contribuabilii care au fost plătitori de impozit pe veniturile microîntreprinderilor și care anterior au realizat pierdere fiscală intră sub incidența prevederilor alin. (1) de la data la care au revenit la sistemul de impozitare reglementat de prezentul titlu. Această pierdere se recuperează pe perioada cuprinsă între anul înregistrării pierderii fiscale și limita celor 7 ani.

(5) În cazul contribuabililor care se dizolvă cu lichidare, perioada cuprinsă între prima zi a anului următor celui în care a început operațiunea de lichidare și data închiderii procedurii de lichidare se consideră un an în ceea ce privește recuperarea pierderii fiscale, potrivit alin.(1).

Regimul fiscal care se aplică fuziunilor, divizărilor, divizărilor parțiale, transferurilor de active și achizițiilor de titluri de participare între persoane juridice române

Art. 32. - (1) Prevederile prezentului articol se aplică următoarelor operațiuni de fuziune, divizare, divizare parțială, transferurilor de active și operațiunilor de achiziție de titluri de participare, efectuate între persoane juridice române potrivit legii, și anume:

a) fuziune - operațiunea prin care:

1. una sau mai multe societăți, în momentul și ca efect al dizolvării fără lichidare, își transferă totalitatea activelor și pasivelor către o altă societate existentă, în schimbul emiterii către participanții lor a titlurilor de participare reprezentând capitalul celeilalte societăți și, dacă este cazul, al plății în numerar a maximum 10% din valoarea nominală ori, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor respective;

2. două sau mai multe societăți, în momentul și ca efect al dizolvării fără lichidare, își transferă totalitatea activelor și pasivelor unei alte societăți care se înființează, în schimbul emiterii către participanții lor a unor titluri de participare reprezentând capitalul noii societăți și, dacă este cazul, a plății în numerar a maximum 10% din valoarea nominală ori, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor respective;

3. o societate, în momentul dizolvării fără lichidare, își transferă totalitatea activelor și pasivelor către societatea care deține toate titlurile de participare ce reprezintă capitalul său;

b) divizare - operațiunea prin care o societate, în momentul și ca efect al dizolvării fără lichidare, își transferă totalitatea activelor și pasivelor către două sau mai multe societăți existente ori nou-înființate, în schimbul emiterii către participanții săi, pe bază de proporționalitate, de titluri de participare reprezentând capitalul societăților beneficiare și, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor;

c) divizare parțială - operațiunea prin care o societate transferă, fără a fi dizolvată, una sau mai multe ramuri de activitate, către una sau mai multe societăți existente ori nou-înființate, lăsând cel puțin o ramură de activitate în societatea cedentă, în schimbul emiterii către participanții săi, pe bază de proporționalitate, de titluri de participare reprezentând capitalul societăților beneficiare și, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor;

d) transfer de active - operațiunea prin care o societate transferă, fără a fi dizolvată, totalitatea sau una ori mai multe ramuri ale activității sale către altă societate, în schimbul transferării titlurilor de participare reprezentând capitalul societății beneficiare;

e) achiziție de titluri de participare - operațiunea prin care o societate dobândește o participație în capitalul altei societăți în așa fel încât dobândește majoritatea drepturilor de vot sau majoritatea titlurilor de participare în societatea respectivă sau, deținând această majoritate, achiziționează încă o participație, în schimbul emiterii către participanții acesteia din urmă, în schimbul titlurilor lor, a titlurilor reprezentând capitalul societății inițiale și, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor emise ca valoare de schimb;

(2) În sensul prezentului articol, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) societate cedentă – persoana juridică care transferă activele și pasivele ori care transferă totalitatea sau una/mai multe ramuri de activitate;

b) societate beneficiară - persoana juridică care primește activele și pasivele sau totalitatea ori una/mai multe ramuri de activitate ale societății cedente;

c) societate achiziționată - persoana juridică în care altă persoană juridică dobândește o participație, potrivit alin.(1) lit.e);

d) societate achizitoare - persoana juridică care dobândește o participație în capitalul unei alte persoane juridice, potrivit alin.(1) lit.e);

e) active și pasive transferate - activele și pasivele societății cedente care, în urma fuziunii, divizării, sau divizării parțiale, sunt transferate societății beneficiare, și care contribuie la generarea profiturilor sau pierderilor luate în calcul la stabilirea bazei de impozitare a societății beneficiare;

f) valoare fiscală a unui activ/pasiv/titlu de participare - valoarea prevăzută la art.7 alin.(1) pct.46 și 47, după caz;

g) ramură de activitate - totalitatea activelor și pasivelor unei diviziuni dintr-o societate care, din punct de vedere organizatoric, constituie o activitate independentă, adică o entitate capabilă să funcționeze prin propriile mijloace .

(3) Transferul activelor și pasivelor, efectuat în cadrul operațiunilor de reorganizare prevăzute la alin.(1), este tratat, în înțelesul prezentului titlu, ca transfer neimpozabil, pentru diferența dintre prețul de piață al activelor/pasivelor transferate și valoarea lor fiscală.

(4) Emiterea de către societatea beneficiară/achizitoare de titluri de participare în legătură cu fuziunea, divizarea, divizarea parțială sau achiziția de titluri de participare, prevăzute la alin.(1), unui participant al societății cedente/achiziționate, în schimbul unor titluri deținute la o societate

cedentă/achiziționată nu reprezintă transfer impozabil în înțelesul prezentului titlu, respectiv titlului IV, după caz.

(5) În situația în care, o societate beneficiară deține o participație la capitalul societății cedente, veniturile acesteia, provenite din anularea participației sale, nu se impozitează dacă participația societății beneficiare la capitalul societății cedente este mai mare de 10%.

(6) În cazul operațiunilor de reorganizare prevăzute la alin.(1) se aplică următoarele reguli:

a) valoarea fiscală a unui activ sau pasiv, transferate societății beneficiare este egală cu valoarea fiscală pe care activul/pasivul a avut-o la societatea cedentă;

b) în cazul divizării și divizării parțiale, valoarea fiscală a titlurilor de participare deținute de un participant al societății cedente înainte de divizare, se alocă titlurilor de participare emise de societatea beneficiară, proporțional cu raportul dintre valoarea de înregistrare sau prețul de piață a titlurilor de participare emise de societatea beneficiară și valoarea de înregistrare sau prețul de piață a titlurilor de participare deținute la societatea cedentă înainte de divizare;

c) în cazul fuziunii și achiziției de titluri de participare, valoarea fiscală a titlurilor de participare primite de un participant al unei societăți cedente/achiziționate, de la o societate beneficiară/achizitoare, trebuie să fie egală cu valoarea fiscală a titlurilor de participare deținute de către această persoană, înainte de efectuarea operațiunii;

d) în cazul transferului de active, valoarea fiscală a titlurilor de participare primite de societatea cedentă este egală cu valoarea fiscală pe care activele și pasivele transferate au avut-o la această societate înainte de efectuarea operațiunii;

e) societatea beneficiară calculează amortizarea fiscală, în conformitate cu regulile prevăzute de art. 28, precum și orice câștig sau pierdere, aferente activelor și pasivelor transferate, în concordanță cu dispozițiile care ar fi fost aplicate societății cedente dacă fuziunea, divizarea, divizarea parțială sau transferul de active, nu ar fi avut loc;

f) transferul unui provizion sau al unei rezerve, anterior deduse din baza impozabilă a societății cedente, care nu provin de la sediile permanente din străinătate ale acesteia, dacă sunt preluate, în aceleași condiții de deducere, de către societatea beneficiară, nu se consideră reducere sau anulare a provizionului sau rezervei, potrivit art. 26 alin. (5), la momentul transferului;

g) în situația în care societatea cedentă înregistrează pierdere fiscală, în anul curent sau din anii precedenți, nerecuperată până la data la care operațiunile respective produc efecte, aceasta se recuperează potrivit prevederilor art.31.

(7) Prevederile prezentului articol nu se aplică atunci când fuziunea, divizarea, divizarea parțială, transferul de active sau achiziția de titluri de participare, are ca obiectiv principal sau ca unul dintre principalele obiective fraudă și evaziunea fiscală. Faptul că una dintre operațiunile prevăzute la alin. (1) nu este îndeplinită din motive economice valabile, cum ar fi restructurarea sau raționalizarea activităților societăților participante la operațiune, poate constitui o prezumție că operațiunea are ca obiectiv principal sau ca unul dintre obiectivele principale fraudă și evaziunea fiscală.

Regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, divizărilor, divizărilor parțiale, transferurilor de active și schimburilor de acțiuni între societățile din diferite state membre ale Uniunii Europene

Art. 33. - (1) Prevederile prezentului articol se aplică:

a) operațiunilor de fuziune, divizare, divizare parțială, transferurilor de active și schimburilor de acțiuni în care sunt implicate societăți din două sau mai multe state membre;

b) transferului sediului social al unei societăți europene din România în alt stat membru, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2.157/2001 al Consiliului din 8 octombrie 2001 privind statutul societății europene (SE), în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1.435/2003 al Consiliului din 22 iulie 2003 privind statutul societății cooperative europene (SCE).

(2) În sensul prezentului articol, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. fuziune - operațiunea prin care:

a) una sau mai multe societăți, în momentul și ca efect al dizolvării fără lichidare, își transferă totalitatea activelor și pasivelor către o altă societate existentă, în schimbul emiterii către participanții lor a titlurilor de participare reprezentând capitalul celeilalte societăți și, dacă este cazul, al plății în numerar a maximum 10% din valoarea nominală ori, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor respective;

b) două sau mai multe societăți, în momentul și ca efect al dizolvării fără lichidare, își transferă totalitatea activelor și pasivelor unei alte societăți care se înființează, în schimbul emiterii către participanții lor a unor titluri de participare reprezentând capitalul noii societăți și, dacă este cazul, a plății în numerar a maximum 10% din valoarea nominală ori, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor respective;

c) o societate, în momentul dizolvării fără lichidare, își transferă totalitatea activelor și pasivelor către societatea care deține toate titlurile de participare ce reprezintă capitalul său;

2. divizare - operațiunea prin care o societate, în momentul și ca efect al dizolvării fără lichidare, își transferă totalitatea activelor și pasivelor către două sau mai multe societăți existente ori nou-înființate, în schimbul emiterii către participanții săi, pe bază de proporționalitate, de titluri de participare reprezentând capitalul societăților beneficiare și, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor;

3. divizare parțială - operațiunea prin care o societate transferă, fără a fi dizolvată, una sau mai multe ramuri de activitate, către una sau mai multe societăți existente ori nou-înființate, lăsând cel puțin o ramură de activitate în compania cedentă, în schimbul emiterii către participanții săi, pe bază de proporționalitate, titlurile de participare reprezentând capitalul societăților beneficiare și, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor;

4. active și pasive transferate - activele și pasivele societății cedente care, în urma fuziunii, divizării sau divizării parțiale, sunt integrate unui sediu permanent al societății beneficiare, situat în statul membru al societății cedente, și care contribuie la generarea profiturilor sau pierderilor luate în calcul la stabilirea bazei de impozitare;

5. transfer de active - operațiunea prin care o societate transferă, fără a fi dizolvată, totalitatea sau una ori mai multe ramuri ale activității sale către altă societate, în schimbul transferării titlurilor de participare reprezentând capitalul societății beneficiare;

6. schimb de acțiuni - operațiunea prin care o societate dobândește o participație în capitalul altei societăți în așa fel încât dobândește majoritatea drepturilor de vot sau majoritatea titlurilor de participare în societatea respectivă sau, deținând această majoritate, achiziționează încă o participație, în schimbul emiterii către participanții acesteia din urmă, în schimbul titlurilor lor, a titlurilor reprezentând capitalul societății inițiale și, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor emise ca valoare de schimb;

7. societate cedentă - societatea care își transferă activele și pasivele ori care transferă totalitatea sau una ori mai multe dintre ramurile activității sale;

8. societate beneficiară - societatea care primește activele și pasivele sau totalitatea ori una sau mai multe dintre ramurile de activitate ale societății cedente;

9. societate achiziționată - societatea în care altă societate deține o participație, în urma unui schimb de titluri de participare;

10. societate achizitoare - societatea care achiziționează o participație, din acțiunile unei societăți, în urma unui schimb de titluri de participare;

11. ramură de activitate - totalitatea activului și pasivului unei diviziuni dintr-o societate care, din punct de vedere organizatoric, constituie o activitate independentă, adică o entitate capabilă să funcționeze prin propriile mijloace;

12. societate dintr-un stat membru - orice societate care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) are una dintre formele de organizare prezentate în anexa 3 care face parte integrantă din prezentul titlu;

b) în conformitate cu legislația fiscală a statului membru, este considerată ca avându-și sediul fiscal în statul membru și, în temeiul convenției încheiate cu un stat terț privind evitarea dublei impunerii, nu se consideră că are sediul fiscal în afara Uniunii Europene;

c) plătește, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări, unul din impozitele prevăzute în anexa 4 care face parte integrantă din prezentul titlu sau un impozit similar impozitului pe profit reglementat de prezentul titlu;

13. transferul sediului social înseamnă o operațiune prin care o societate europeană sau o societate cooperativă europeană, fără să se lichideze ori fără să creeze o societate nouă, își transferă sediul social din România într-un alt stat membru.

(3) Operațiunile de fuziune sau de divizare nu sunt transferuri impozabile pentru diferența dintre prețul de piață al elementelor din activ și pasiv transferate și valoarea lor fiscală.

(4) Dispozițiile alin. (3) se aplică numai dacă compania beneficiară calculează amortizarea și orice câștig sau pierdere, aferente activelor și pasivelor transferate, în concordanță cu dispozițiile care ar fi fost aplicate companiei cedente dacă fuziunea, divizarea sau divizarea parțială nu ar fi avut loc.

(5) În cazul în care provizioanele sau rezervele constituite au fost anterior deduse din baza impozabilă de către societatea cedentă și nu provin de la sediile permanente din străinătate, aceste provizioane sau rezerve pot fi preluate, în aceleași condiții de deducere, de către sediul permanent al

societății beneficiare situat în România, societatea beneficiară asumându-și astfel drepturile și obligațiile societății cedente.

(6) Referitor la operațiunile menționate la alin. (1) lit. a), în situația în care societatea cedentă înregistrează pierdere fiscală, determinată potrivit prezentului titlu, aceasta se recuperează de către sediul permanent al societății beneficiare situat în România.

(7) Atunci când o societate beneficiară deține o participație la capitalul societății cedente, veniturile societății beneficiare provenite din anularea participației sale nu se impozitează în cazul în care participația societății beneficiare la capitalul societății cedente este mai mare de 10%.

(8) În cazul schimbului de acțiuni se aplică următoarele:

a) atribuirea, în cazul fuziunii, divizării sau al unui schimb de acțiuni, a titlurilor de participare reprezentând capitalul societății beneficiare ori achizițoare unui participant al societății cedente sau achiziționate, în schimbul unor titluri reprezentând capitalul acestei societăți, nu reprezintă transferuri impozabile potrivit prezentului titlu și titlului IV, după caz;

b) atribuirea, în cazul divizării parțiale, a titlurilor de participare ale societății cedente, reprezentând capitalul societății beneficiare, nu reprezintă transferuri impozabile potrivit prezentului titlu și titlului IV, după caz;

c) dispozițiile lit. a) se aplică numai dacă acționarul nu atribuie titlurilor de participare primite o valoare fiscală mai mare decât valoarea pe care acestea o aveau înainte de fuziune, divizare sau schimb de acțiuni;

d) dispozițiile lit. b) se aplică numai dacă acționarul nu atribuie titlurilor de participare primite și celor deținute în compania cedentă o valoare fiscală mai mare decât valoarea titlurilor deținute la societatea cedentă înainte de divizarea parțială;

e) profitul sau venitul provenit din cesionarea ulterioară a titlurilor de participare se impozitează potrivit prevederilor prezentului titlu sau ale titlului IV, după caz;

f) expresia valoare fiscală reprezintă valoarea ce este utilizată pentru calcularea veniturilor sau pierderilor, în scopul determinării venitului impozabil ori aportului de capital al unui participant al societății;

(9) Dispozițiile alin. (3) - (8) se aplică și transferului de active.

(10) În cazul în care activele și pasivele societății cedente din România transferate într-o operațiune de fuziune, divizare, divizare parțială sau transfer de active includ și activele și pasivele unui sediu permanent situat într-un alt stat membru, inclusiv în statul membru în care este rezidentă

societatea beneficiară, dreptul de impozitare a sediului permanent respectiv revine statului membru în care este situată societatea beneficiară.

(11) Reguli aplicabile în cazul transferului sediului social al unei societăți europene sau al unei societăți cooperative europene:

a) atunci când o societate europeană sau o societate cooperativă europeană transferă sediul social din România într-un alt stat membru, acest transfer al sediului social nu reprezintă transfer impozabil pentru plusvaloarea calculată ca diferență între prețul de piață al elementelor din activ și pasiv transferate și valoarea lor fiscală, pentru acele active și pasive ale societății europene ori societății cooperative europene, care rămân efectiv integrate unui sediu permanent al societății europene sau al societății cooperative europene în România și care contribuie la generarea profitului ori pierderii luate în calcul din punct de vedere fiscal;

b) transferul este neimpozabil numai dacă societățile europene sau societățile cooperative europene calculează amortizarea și orice câștiguri sau pierderi aferente activelor și pasivelor care rămân efectiv integrate unui sediu permanent ca și cum transferul sediului social nu ar fi avut loc;

c) provizioanele sau rezervele care anterior transferului sediului social au fost deduse din baza impozabilă de către societățile europene ori societățile cooperative europene și care nu provin de la sediile permanente din străinătate pot fi preluate, în aceleași condiții de deducere, de către sediul permanent din România al societății europene sau al societății cooperative europene;

d) referitor la operațiunile menționate la alin. (1) lit. b), în situația în care o societate europeană sau o societate cooperativă europeană înregistrează pierdere fiscală, determinată potrivit prezentului titlu, aceasta se recuperează de către sediul permanent al societății europene ori al societății cooperative europene situat în România;

e) transferul sediului social al societăților europene sau al societăților cooperative europene nu trebuie să dea naștere impozitării venitului, profitului sau plusvalorii acționarilor.

(12) Prevederile prezentului articol nu se aplică atunci când fuziunea, divizarea, divizarea parțială, transferul de active sau schimbul de acțiuni:

a) are ca obiectiv principal sau ca unul dintre principalele obiective fraudă și evaziunea fiscală. Faptul că una dintre operațiunile prevăzute la alin. (1) nu este îndeplinită din motive economice valabile, cum ar fi restructurarea sau raționalizarea activităților societăților participante la operațiune, poate constitui o prezumție că operațiunea are ca obiectiv principal sau ca unul dintre obiectivele principale fraudă și evaziunea fiscală;

b) are drept efect faptul că o societate, implicată sau nu în operațiune, nu mai îndeplinește condițiile necesare reprezentării angajaților în organele de conducere ale societății, în conformitate cu acordurile în vigoare înainte de operațiunea respectivă. Această prevedere se aplică în măsura în care în societățile la care face referire prezentul articol nu se aplică dispozițiile comunitare care conțin norme echivalente privind reprezentarea angajaților în organele de conducere ale societății.

(13) Dispozițiile prezentului articol transpun prevederile Directivei 2009/133/CE a Consiliului din 19 octombrie 2009 privind regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, divizărilor, divizărilor parțiale, cesionării de active și schimburilor de acțiuni între societățile din state membre diferite și transferului sediului social al unei societăți europene sau societăți cooperative europene între statele membre, cu amendamentele ulterioare.

Asocieri cu sau fără personalitate juridică

Art. 34. - (1) Într-o asociere fără personalitate juridică între două sau mai multe persoane juridice române, veniturile și cheltuielile înregistrate se atribuie fiecărui asociat, conform prevederilor contractului de asociere.

(2) Veniturile și cheltuielile determinate de operațiunile asocierii, transmise pe bază de decont fiecărui asociat, potrivit reglementărilor contabile, se iau în calcul pentru determinarea profitului impozabil al fiecărui asociat. Documentele justificative aferente operațiunilor asocierii sunt cele care au stat la baza înregistrării în evidența contabilă de către persoana desemnată de asociați, conform prevederilor contractului de asociere.

(3) Persoana juridică română, parteneră într-o asociere cu personalitate juridică, înregistrată într-un stat străin, la stabilirea rezultatului fiscal, potrivit prevederilor prezentului titlu, va lua în calcul și veniturile/cheltuielile atribuite, respectiv repartizările de profit primite, după caz, conform prevederilor contractuale.

Reguli generale aplicabile persoanelor juridice cu sediul în România, înființate potrivit legislației europene și persoanelor juridice străine care au locul de exercitare a conducerii efective în România.

Art. 35. - Prevederile referitoare la persoana juridică română ale art. 24 , art.27 alin. (9), art. 32, art. 34, art. 38, precum și ale art. 39 se aplică, în aceleași condiții și situații, persoanelor juridice cu sediul în România, înființate potrivit legislației europene și persoanelor juridice străine care au locul de exercitare a conducerii efective în România.

CAPITOLUL III
Aspecte fiscale internaționale

Rezultatul fiscal al unui sediu permanent

Art. 36. - (1) Persoanele juridice străine care desfășoară activitate prin intermediul unui sediu permanent în România au obligația de a plăti impozitul pe profit pentru profitul impozabil care este atribuibil sediului permanent.

(2) Rezultatul fiscal se determină în conformitate cu regulile stabilite în cap. II al prezentului titlu, în următoarele condiții:

a) numai veniturile ce sunt atribuibile sediului permanent se iau în calcul pentru determinarea rezultatului fiscal;

b) numai cheltuielile efectuate în scopul obținerii acestor venituri se iau în calcul pentru determinarea rezultatului fiscal.

(3) Rezultatul fiscal al sediului permanent se determină prin tratarea acestuia ca persoană separată și prin utilizarea regulilor prețurilor de transfer la stabilirea valorii de piață al unui transfer făcut între persoana juridică străină și sediul său permanent. Pentru cheltuielile alocate sediului permanent de către sediul său principal, documentele justificative trebuie să includă dovezi privind suportarea efectivă a costurilor și alocarea rezonabilă a acestor costuri către sediul permanent utilizând regulile prețurilor de transfer.

(4) În situația în care, înainte de sfârșitul unui an fiscal, nu se determină dacă activitățile unui nerezident în România vor fi pe o durată suficientă pentru a deveni un sediu permanent, veniturile și cheltuielile acelui an fiscal vor fi luate în considerare în următorul an fiscal, în situația în care durata legală de 6 luni sau termenul prevăzut în convenția de evitare a dublei impunerii, după caz, sunt depășite. Din impozitul pe profit datorat de sediul permanent, de la începutul activității, se scad, dacă au fost plătite în perioada anterioară înregistrării sediului permanent, potrivit Titlului VI, sumele reprezentând impozite cu reținere la sursă.

(5) În situația în care persoana juridică străină își desfășoară activitatea în România printr-un singur sediu permanent, acesta este și sediul permanent desemnat pentru îndeplinirea obligațiilor care revin potrivit prezentului titlu.

Rezultatul fiscal al persoanei juridice străine care își desfășoară activitatea prin intermediul mai multor sedii permanente în România

Art. 37. - (1) Persoana juridică străină care desfășoară activitatea prin intermediul mai multor sedii permanente în România are obligația să stabilească unul dintre aceste sedii ca sediu permanent desemnat pentru îndeplinirea obligațiilor care îi revin potrivit prezentului titlu. La nivelul sediului permanent desemnat se cumulează veniturile, respectiv cheltuielile sediilor permanente aparținând aceleiași persoane juridice străine.

(2) Rezultatul fiscal al persoanei juridice străine care își desfășoară activitatea prin intermediul mai multor sedii permanente se determină la nivelul sediului permanent desemnat să îndeplinească obligațiile care îi revin potrivit prezentului titlu, în conformitate cu regulile stabilite în cap. II, în următoarele condiții:

a) numai veniturile ce sunt atribuibile fiecărui sediu permanent se transmit spre a fi cumulate de sediul permanent desemnat pentru a îndeplini obligațiile fiscale;

b) numai cheltuielile efectuate în scopul obținerii veniturilor fiecărui sediu permanent se transmit spre a fi cumulate de sediul permanent desemnat pentru a îndeplini obligațiile fiscale.

(3) Rezultatul fiscal la nivelul sediului permanent desemnat se determină pe baza veniturilor și cheltuielilor înregistrate de fiecare sediu permanent aparținând aceleiași persoane juridice străine, cu respectarea prevederilor alin. (2) și prin utilizarea regulilor prețurilor de transfer la stabilirea valorii de piață al unui transfer făcut între persoana juridică străină și sediul său permanent. Pentru cheltuielile alocate de către sediul său principal, celelalte documente justificative trebuie să includă dovezi privind suportarea efectivă a costurilor și alocarea rezonabilă a acestor costuri către sediul permanent utilizând regulile prețurilor de transfer.

(4) Sediul permanent desemnat în România calculează, declară și plătește obligațiile ce revin potrivit titlului II pe baza veniturilor și cheltuielilor înregistrate de toate sediile permanente care aparțin aceleiași persoane juridice străine.

(5) În situația în care sediul fix care îndeplinește obligațiile fiscale potrivit titlului VII constituie și sediu permanent în sensul art. 8, sediul fix este și sediul permanent desemnat pentru îndeplinirea obligațiilor care revin potrivit prezentului titlu.

Venituri obținute de persoanele juridice străine din/sau în legătură cu proprietăți imobiliare și din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română

Art. 38. - (1) Persoanele juridice străine au obligația de a plăti impozit pe profit pentru rezultatul fiscal aferent următoarelor activități/operatiuni:

a) transferul proprietăților imobiliare, drepturilor de proprietate sau a oricăror drepturi legate de proprietatea imobiliară situată în România;

b) închirierea sau cedarea folosinței proprietății imobiliare situate în România;

c) vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română, dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art.23 lit.i), în următoarele cazuri:

1. nu se face dovada rezidenței într-un stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri;

2. între România și statul de rezidență al persoanei juridice străine care înstrăinează titlurile de participare nu este încheiată convenție de evitare a dublei impuneri;

3. dreptul de impozitare revine României, în condițiile aplicării prevederilor convențiilor de evitare a dublei impuneri;

d) exploatarea resurselor naturale situate în România, inclusiv vânzarea-cesionarea oricărui drept aferent acestor resurse naturale.

(2) Persoana juridică străină care obține veniturile menționate la alin. (1) are obligația de a declara și plăti impozit pe profit, potrivit art. 41 și 42. Pentru a îndeplini aceste obligații persoana juridică străină poate desemna un împuternicit.

Evitarea dublei impuneri

Art. 39. - (1) Impozitul plătit unui stat străin se scade din impozitul pe profit, dacă se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiate între România și statul străin.

(2) Dacă o persoană juridică română obține venituri dintr-un stat străin prin intermediul unui sediu permanent sau venituri supuse unui impozit cu reținere la sursă care, potrivit prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un alt stat, pot fi impuse în celălalt stat, iar respectiva convenție prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri "metoda creditului", impozitul plătit către statul străin, fie direct, fie indirect prin reținerea și virarea de o altă persoană, se scade din impozitul pe profit determinat potrivit prevederilor prezentului titlu.

(3) Dacă o persoană juridică străină rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat din Spațiul Economic European își desfășoară activitatea în România printr-un sediu permanent și acel sediu permanent obține venituri dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un alt stat din Spațiul Economic European, iar acele venituri sunt impozitate atât în România, cât și în statul unde au fost obținute veniturile, atunci impozitul plătit în statul de unde au fost obținute veniturile, fie direct, fie indirect prin reținerea și virarea de o altă persoană, se deduce din impozitul pe profit ce se determină potrivit prevederilor prezentului titlu.

(4) Prin excepție de la prevederile alin.(1), impozitul plătit de un sediu permanent din România pentru veniturile obținute dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un stat din Spațiul Economic European este dedus în România, dacă:

a) venitul a fost obținut de sediul permanent din România al unei persoane juridice străine rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat din Spațiul Economic European; și

b) venitul a fost obținut dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un alt stat din Spațiul Economic European; și

c) se prezintă documentația corespunzătoare, conform prevederilor legale, din care să rezulte faptul că impozitul a fost plătit în acel stat membru al Uniunii Europene sau în acel stat din Spațiul Economic European.

(5) Prevederile alin. (3) și (4) nu se aplică sediilor permanente din România ale persoanelor juridice străine rezidente într-un stat din Spațiul Economic European, altul decât un stat membru al Uniunii Europene, cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații.

(6) Creditul acordat pentru impozitele plătite unui stat străin într-un an fiscal nu poate depăși impozitul pe profit, calculat prin aplicarea cotei de impozit pe profit prevăzută la art. 17 la profitul impozabil obținut în statul străin, determinat în conformitate cu regulile prevăzute în prezentul titlu sau la venitul obținut din statul străin. Creditul se acordă din impozitul pe profit calculat pentru anul în care impozitul a fost plătit statului străin, dacă se prezintă documentația corespunzătoare, conform prevederilor legale, care atestă plata impozitului în străinătate.

(7) Când o persoană juridică română realizează profituri dintr-un stat străin prin intermediul unui sediu permanent care, potrivit prevederilor convenției de evitare a dublei impunerii încheiate de România cu un alt stat, pot fi impuse în celălalt stat, iar respectiva convenție prevede ca metodă de

evitare a dublei impuneri "metoda scutirii", profiturile vor fi scutite de impozit pe profit în România, dacă se prezintă documentația corespunzătoare, conform prevederilor legale, care atestă impozitul plătit în străinătate.

Pierderi fiscale externe

Art. 40. - Orice pierdere realizată printr-un sediu permanent situat într-un stat care nu este stat membru al Uniunii Europene, al Asociației Europene a Liberului Schimb sau situat într-un stat cu care România nu are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri este deductibilă doar din veniturile obținute de sediul permanent respectiv. În acest caz, pierderile realizate printr-un sediu permanent se deduc numai din aceste venituri, separat, pe fiecare sursă de venit. Pierderile neacoperite se reportează și se recuperează în următorii 5 ani fiscali consecutivi.

CAPITOLUL IV

Plata impozitului și depunerea declarațiilor fiscale

Declararea și plata impozitului pe profit

Art. 41. - (1) Calculul, declararea și plata impozitului pe profit, cu excepțiile prevăzute de prezentul articol, se efectuează trimestrial, până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrelor I - III. Definitivarea și plata impozitului pe profit aferent anului fiscal respectiv se efectuează până la termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit prevăzut la art. 42. Nu intră sub incidența acestor prevederi contribuabilii care se dizolvă cu lichidare, pentru perioada cuprinsă între prima zi a anului fiscal următor celui în care a fost deschisă procedura lichidării și data închiderii procedurii de lichidare.

(2) Contribuabilii, alții decât cei prevăzuți la alin. (4) și (5), pot opta pentru calculul, declararea și plata impozitului pe profit anual, cu plăți anticipate, efectuate trimestrial. Termenul până la care se efectuează plata impozitului anual este termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit, prevăzut la art. 42.

(3) Opțiunea pentru sistemul anual de declarare și plată a impozitului pe profit se efectuează la începutul anului fiscal pentru care se solicită aplicarea prevederilor alin. (2). Opțiunea este obligatorie pentru cel puțin 2 ani fiscali consecutivi. Ieșirea din sistemul anual de declarare și plată a impozitului se efectuează la începutul anului fiscal pentru care se solicită aplicarea prevederilor alin.

PROIECT 17 FEBRUARIE 2015

(1). Contribuabilii comunică organelor fiscale teritoriale modificarea sistemului anual/trimestrial de declarare și plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală, până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului fiscal respectiv. Contribuabilii care intră sub incidența prevederilor art. 16 alin.(3), comunică organelor fiscale teritoriale modificarea sistemului anual/trimestrial de declarare și plată a impozitului pe profit, în termen de 30 de zile de la începutul anului fiscal modificat.

(4) Instituțiile de credit - persoane juridice române și sucursalele din România ale instituțiilor de credit - persoane juridice străine au obligația de a declara și plăti impozit pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial. Termenul până la care se efectuează plata impozitului anual este termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit, prevăzut la art. 42.

(5) Următorii contribuabili au obligația de a declara și plăti impozitul pe profit, astfel:

a) persoanele juridice române prevăzute la art. 15 au obligația de a declara și plăti impozitul pe profit, anual, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul, cu excepția celor care intră sub incidența prevederilor art. 16 alin. (3) care au obligația să depună declarația și să plătească impozitul pe profit aferent anului fiscal respectiv, până la data de 25 a celei de-a doua luni inclusiv, de la închiderea anului fiscal modificat;

b) contribuabilii care obțin venituri majoritare din cultura cerealelor, a plantelor tehnice și a cartofului, pomicultură și viticultură au obligația de a declara și de a plăti impozitul pe profit anual, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul, cu excepția celor care intră sub incidența prevederilor art. 16 alin. (3) care au obligația să depună declarația și să plătească impozitul pe profit aferent anului fiscal respectiv, până la data de 25 a celei de-a doua luni inclusiv, de la închiderea anului fiscal modificat;

c) contribuabilii prevăzuți la art. 13 lit. d) au obligația de a declara și plăti impozit pe profit trimestrial, conform alin. (1).

(6) Contribuabilii, alții decât cei prevăzuți la alin. (4) și (5), aplică sistemul de declarare și plată prevăzut la alin. (1) în anul pentru care se datorează impozit pe profit, dacă în anul precedent se încadrează în una dintre următoarele situații:

a) au fost nou-înființați, cu excepția contribuabililor nou-înființați ca efect al unor operațiuni de reorganizare efectuate potrivit legii;

b) au înregistrat pierdere fiscală sau nu au datorat impozit pe profit anual, cu excepția prevăzută la alin.(11);

c) s-au aflat în inactivitate temporară sau au declarat pe propria răspundere că nu desfășoară activități la sediul social/sediile secundare, situații înscrise, potrivit prevederilor legale, în registrul comerțului sau în registrul ținut de instanțele judecătorești competente, după caz;

d) au fost plătitori de impozit pe veniturile microîntreprinderilor.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (8), contribuabilii prevăzuți la alin. (4) nou-înființați, înființați în cursul anului precedent, sau care la sfârșitul anului fiscal precedent înregistrează pierdere fiscală, respectiv nu au datorat impozit pe profit anual, efectuează plăți anticipate în contul impozitului pe profit la nivelul sumei rezultate din aplicarea cotei de impozit asupra profitului contabil al perioadei pentru care se efectuează plata anticipată, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se efectuează plata anticipată, pentru trimestrele I-III. Definitivarea și plata impozitului pe profit aferent anului fiscal respectiv se efectuează până la termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit prevăzut la art. 42. Nu intră sub incidența acestor prevederi contribuabilii care se dizolvă cu lichidare, pentru perioada cuprinsă între prima zi a anului fiscal următor celui în care a fost deschisă procedura lichidării și data închiderii procedurii de lichidare.

(8) Contribuabilii care aplică sistemul de declarare și plată a impozitului pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, determină plățile anticipate trimestriale în sumă de o pătrime din impozitul pe profit datorat pentru anul precedent, actualizat cu indicii prețurilor de consum, estimat cu ocazia elaborării bugetului inițial al anului pentru care se efectuează plățile anticipate, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se efectuează plata, cu excepția plății anticipate aferentă trimestrului IV care se declară și plătește până la data de 25 decembrie, respectiv până la data de 25 a ultimei luni din anul fiscal modificat. Impozitul pe profit pentru anul precedent, pe baza căruia se determină plățile anticipate trimestriale, este impozitul pe profit anual conform declarației privind impozitul pe profit. Nu intră sub incidența acestor prevederi contribuabilii care se dizolvă cu lichidare, pentru perioada cuprinsă între prima zi a anului fiscal următor celui în care a fost deschisă procedura lichidării și data închiderii procedurii de lichidare.

(9) În cazul contribuabililor care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, plățile anticipate trimestriale se efectuează în sumă de o pătrime din impozitul pe profit aferent anului precedent determinat potrivit alin. (8), fără a lua în calcul influența ce provine din aplicarea prevederilor art. 21.

(10) Prin excepție de la prevederile alin. (8), contribuabilii care aplică sistemul de declarare și plată a impozitului pe profit prevăzut la alin. (2) și care, în primul an al perioadei obligatorii prevăzute de alin. (3), înregistrează pierdere fiscală, respectiv nu au datorat impozit pe profit anual, pentru cel de-al doilea an al perioadei obligatorii efectuează plăți anticipate în contul impozitului pe profit la nivelul sumei rezultate din aplicarea cotei de impozit asupra profitului contabil al perioadei pentru care se efectuează plata anticipată până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se efectuează plata anticipată, pentru trimestrele I-III. Definitivarea și plata impozitului pe profit aferent anului fiscal respectiv se efectuează până la termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit prevăzut la art. 42.

(11) În cazul contribuabililor care aplică sistemul de declarare și plată a impozitului pe profit prevăzut la alin. (2) și care, în anul precedent, au beneficiat de scutiri de la plata impozitului pe profit, conform legii, iar în anul pentru care se calculează și se efectuează plățile anticipate nu mai beneficiază de facilitățile fiscale respective, impozitul pe profit pentru anul precedent, pe baza căruia se determină plățile anticipate, este impozitul pe profit determinat conform declarației privind impozitul pe profit pentru anul precedent, luându-se în calcul și impozitul pe profit scutit.

(12) În cazul următoarelor operațiuni de reorganizare efectuate potrivit legii, contribuabilii care aplică sistemul de declarare și plată a impozitului pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, stabilesc impozitul pe profit pentru anul precedent, ca bază de determinare a plăților anticipate, potrivit următoarelor reguli:

a) contribuabilii care absorb prin fuziune una sau mai multe persoane juridice române, începând cu trimestrul în care operațiunile respective produc efecte, potrivit legii, însumează impozitul pe profit datorat de aceștia pentru anul precedent cu impozitul pe profit datorat pentru același an de celelalte societăți cedente;

b) contribuabilii înființați prin fuziunea a două sau mai multe persoane juridice române însumează impozitul pe profit datorat pentru anul precedent de societățile cedente. În situația în care toate societățile cedente înregistrează pierdere fiscală în anul precedent, contribuabilii nou-înființați determină plățile anticipate potrivit prevederilor alin. (7) și (10);

c) contribuabilii înființați prin divizarea unei persoane juridice române împart impozitul pe profit datorat pentru anul precedent de societatea cedentă proporțional cu valoarea activelor și pasivelor transferate, conform proiectului întocmit potrivit legii. În situația în care societatea cedentă

înregistrează pierdere fiscală în anul precedent, contribuabilii nou-înființați determină plățile anticipate potrivit prevederilor alin. (7) și (10);

d) contribuabilii care primesc active și pasive prin operațiuni de divizare a unei persoane juridice române, începând cu trimestrul în care operațiunile respective produc efecte, potrivit legii, însușează impozitul pe profit datorat de aceștia pentru anul precedent cu impozitul pe profit datorat pentru anul precedent de societatea cedentă, recalculat proporțional cu valoarea activelor și pasivelor transferate, conform proiectului întocmit potrivit legii;

e) contribuabilii care transferă, potrivit legii, o parte din patrimoniu uneia sau mai multor societăți beneficiare, începând cu trimestrul în care operațiunile respective produc efecte, potrivit legii, recalculează impozitul pe profit datorat pentru anul precedent proporțional cu valoarea activelor și pasivelor menținute de către persoana juridică care transferă activele.

(13) În cazul contribuabililor care aplică sistemul de declarare și plată a impozitului pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, și care în cursul anului devin sedii permanente ale persoanelor juridice străine ca urmare a operațiunilor prevăzute la art. 33, începând cu trimestrul în care operațiunile respective produc efecte, potrivit legii, aplică următoarele reguli pentru determinarea plăților anticipate datorate:

a) în cazul fuziunii prin absorbție, sediul permanent determină plățile anticipate în baza impozitului pe profit datorat pentru anul precedent de către societatea cedentă;

b) în cazul divizării, divizării parțiale și transferului de active, sediile permanente determină plățile anticipate în baza impozitului pe profit datorat pentru anul precedent de societatea cedentă, recalculat pentru fiecare sediu permanent, proporțional cu valoarea activelor și pasivelor transferate, potrivit legii. Societățile cedente care nu încetează să existe în urma efectuării unei astfel de operațiuni, începând cu trimestrul în care operațiunile respective produc efecte, potrivit legii, ajustează plățile anticipate datorate potrivit regulilor prevăzute la alin. (12) lit. e).

(14) Contribuabilii care aplică sistemul de declarare și plată a impozitului pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, implicați în operațiuni transfrontaliere, altele decât cele prevăzute la alin. (13), aplică următoarele reguli în vederea determinării impozitului pe profit pentru anul precedent, în baza căruia se determină plățile anticipate:

a) în cazul contribuabililor care absorb una sau mai multe persoane juridice străine, începând cu trimestrul în care operațiunile respective produc efecte, potrivit legii, impozitul pe profit pentru

anul precedent, în baza căruia se determină plățile anticipate, este impozitul pe profit datorat de societatea absorbantă în anul fiscal precedent celui în care se realizează operațiunea;

b) contribuabilii care absorb cel puțin o persoană juridică română și cel puțin o persoană juridică străină, începând cu trimestrul în care operațiunea respectivă produce efecte, potrivit legii, însumează impozitul pe profit datorat de aceștia pentru anul precedent cu impozitul pe profit datorat pentru același an de celelalte societăți române cedente;

c) contribuabilii înființați prin fuziunea uneia sau mai multor persoane juridice române cu una sau mai multe persoane juridice străine însumează impozitul pe profit datorat de societățile române cedente. În situația în care toate societățile cedente române înregistrează pierdere fiscală în anul precedent, contribuabilul nou-înființat determină plățile anticipate potrivit prevederilor alin. (7) și (10).

(15) Contribuabilii care intră sub incidența prevederilor art. 16 alin. (3), pentru primul an fiscal modificat, aplică și următoarele reguli de declarare și plată a impozitului pe profit:

a) contribuabilii care declară și plătesc impozitul pe profit trimestrial și pentru care anul fiscal modificat începe în a doua, respectiv în a treia lună a trimestrului calendaristic, prima lună, respectiv primele două luni ale trimestrului calendaristic respectiv, vor constitui un trimestru, pentru care contribuabilul are obligația declarării și plății impozitului pe profit, până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrului calendaristic respectiv. Aceste prevederi se aplică și în cazul în care anul fiscal modificat începe în a doua, respectiv în a treia lună a trimestrului IV al anului calendaristic;

b) contribuabilii care declară și plătesc impozitul pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, pentru anul fiscal modificat continuă efectuarea plăților anticipate la nivelul celor stabilite înainte de modificare; în cazul în care anul fiscal modificat începe în a doua, respectiv în a treia lună a trimestrului calendaristic, prima lună, respectiv primele două luni ale trimestrului calendaristic respectiv, vor constitui un trimestru pentru care contribuabilul are obligația declarării și efectuării plăților anticipate, în sumă de 1/12 din impozitul pe profit datorat pentru anul precedent, pentru fiecare lună a trimestrului, până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrului calendaristic respectiv. Aceste prevederi se aplică și în cazul în care anul fiscal modificat începe în a doua, respectiv în a treia lună a trimestrului IV al anului calendaristic.

Nu intră sub incidența acestor prevederi contribuabilii care se dizolvă cu lichidare, pentru perioada cuprinsă între prima zi a anului fiscal următor celui în care a fost deschisă procedura lichidării și data închiderii procedurii de lichidare.

(16) Persoanele juridice care se dizolvă cu lichidare, potrivit legii, au obligația să depună declarația anuală de impozit pe profit pentru perioada prevăzută la art. 16 alin.(4) și să plătească impozitul pe profit aferent până la data depunerii situațiilor financiare la organul fiscal competent.

(17) Persoanele juridice care, în cursul anului fiscal, se dizolvă fără lichidare au obligația să depună declarația anuală de impozit pe profit și să plătească impozitul până la închiderea perioadei impozabile.

(18) Obligațiile fiscale reglementate de prezentul titlu sunt venituri ale bugetului de stat.

(19) Prin excepție de la prevederile alin. (18), impozitul pe profit, dobânzile/majorările de întârziere și amenzile datorate de regiile autonome din subordinea consiliilor locale și a consiliilor județene, precum și cele datorate de societățile comerciale în care consiliile locale și/sau județene sunt acționari majoritari, care realizează proiecte cu asistență financiară din partea Uniunii Europene sau a altor organisme internaționale, în baza unor acorduri/contracte de împrumut ratificate, respectiv aprobate prin acte normative, sunt venituri ale bugetelor locale respective până la sfârșitul anului fiscal în care se încheie proiectul care face obiectul acordului/contractului de împrumut.

(20) Pentru aplicarea sistemului de declarare și plată a impozitului pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, indicele prețurilor de consum necesar pentru actualizarea plăților anticipate se comunică, prin ordin al ministrului finanțelor publice, până la data de 15 aprilie a anului fiscal pentru care se efectuează plățile anticipate.

Depunerea declarației de impozit pe profit

Art. 42. - (1) Contribuabilii au obligația să depună o declarație anuală de impozit pe profit până la data de 25 martie inclusiv a anului următor, cu excepția contribuabililor prevăzuți la art. 41 alin. (5) lit. a) și b), alin. (16) și (17), care depun declarația anuală de impozit pe profit până la termenele prevăzute în cadrul acestor alineate.

(2) Contribuabilii care intră sub incidența prevederilor art. 16 alin. (3) au obligația să depună o declarație anuală de impozit pe profit și să plătească impozitul pe profit aferent anului fiscal respectiv, până la data de 25 a celei de-a treia luni inclusiv, de la închiderea anului fiscal modificat,

cu excepția contribuabililor prevăzuți la art. 41 alin. (5) lit. a) și b), alin. (16) și (17), care depun declarația anuală de impozit pe profit până la termenele prevăzute în cadrul acestor alineate.

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii

Pierderi fiscale din perioadele de scutire

Art. 43. - Orice pierdere fiscală netă care apare în perioada în care contribuabilul a fost scutit de impozitul pe profit poate fi recuperată din profiturile impozabile viitoare, potrivit art. 31. Pierderea fiscală netă este diferența dintre pierderile fiscale totale pe perioada de scutire și profitul impozabil total în aceeași perioadă.

Dispoziții tranzitorii

Art. 44. - (1) Contribuabilii care au optat până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, conform prevederilor legale, pentru impunerea veniturilor aferente contractelor de vânzare cu plata în rate, pe măsură ce ratele devin scadente, beneficiază în continuare de această facilitate pe durata derulării contractelor respective; cheltuielile corespunzătoare sunt deductibile la aceleași termene scadente, proporțional cu valoarea ratei înregistrate în valoarea totală a contractului.

(2) Contribuabilii care au investit în mijloace fixe amortizabile sau în brevete de invenție amortizabile și care au dedus cheltuieli de amortizare reprezentând 20% din valoarea de intrare a acestora conform prevederilor legale, la data punerii în funcțiune a mijlocului fix sau a brevetului de invenție, până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, au obligația să păstreze în patrimoniu aceste mijloace fixe amortizabile cel puțin o perioadă egală cu jumătate din durata lor normală de utilizare. În cazul în care nu sunt respectate prevederile prezentului alineat, impozitul pe profit se recalculează și se stabilesc dobânzi și penalități de întârziere de la data aplicării facilității respective, potrivit legii.

(3) Pierderea fiscală înregistrată în anii anteriori anului 2013, de sediile permanente care aparțin aceleiași persoane juridice străine, care au aplicat prevederile art. 37, rămasă nerecuperată la data de 30 iunie 2013, se recuperează, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit care urmează acestei date, pe perioada de recuperare rămasă din perioada inițială de 7 ani, în ordinea înregistrării acesteia; anul 2013 este considerat un singur an fiscal în sensul celor 7 ani consecutivi.

Dispoziții tranzitorii pentru contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară

Art. 45. - Sumele înregistrate în rezultatul reportat din provizioane specifice, ca urmare a implementării reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară ca bază a contabilității, în soldul creditor al contului "Rezultatul reportat din provizioane specifice", reprezentând diferențele dintre valoarea provizioanelor specifice determinate la data de 31 decembrie 2011 potrivit Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 3/2009 privind clasificarea creditelor și plasamentelor, precum și constituirea, regularizarea și utilizarea provizioanelor specifice de risc de credit, cu modificările și completările ulterioare, și ajustările pentru depreciere, evidențiate la data de 1 ianuarie 2012 potrivit Standardelor internaționale de raportare financiară, aferente elementelor pentru care au fost constituite respectivele provizioane specifice, sunt tratate ca rezerve, acestea urmând să fie impozitate potrivit art. 26 alin. (5) iar sumele înregistrate în soldul debitor al contului "Rezultatul reportat din provizioane specifice", reprezentând diferențele dintre valoarea provizioanelor specifice determinate la data de 31 decembrie 2011 potrivit Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 3/2009, cu modificările și completările ulterioare, și ajustările pentru depreciere, evidențiate la data de 1 ianuarie 2012 potrivit Standardelor internaționale de raportare financiară, aferente elementelor pentru care au fost constituite respectivele provizioane specifice, reprezintă elemente similare cheltuielilor, în mod eșalonat, în tranșe egale, pe o perioadă de 3 ani.

ANEXA 1

LISTA SOCIETĂȚILOR

la care se face referire în art. 24 alin. (1) lit. b) pct.1, respectiv alin.(5) lit.b) pct.1

Pentru aplicarea prevederilor art. 24, formele de organizare pentru persoanele juridice străine, societăți – mamă sau filiale, sunt:

a) societăți constituite în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2157/2001 al Consiliului din 8 octombrie 2001 privind statutul societății europene (SE) și al Directivei 2001/86/CE a Consiliului din 8 octombrie 2001 de completare a statutului societății europene în ceea ce privește implicarea lucrătorilor, precum și societăți cooperative înființate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1435/2003

PROIECT 17 FEBRUARIE 2015

al Consiliului din 22 iulie 2003 privind statutul societății cooperative europene (SCE) și al Directivei 2003/72/CE a Consiliului din 22 iulie 2003 de completare a statutului societății cooperative europene în legătură cu participarea lucrătorilor;

b) societăți aflate sub incidența legislației belgiene, denumite „société anonyme”/„naamloze vennootschap”, „société en commandite par actions”/„commanditaire vennootschap op aandelen”, „société privée à responsabilité limitée”/„besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, „société coopérative à responsabilité limitée”/„coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, „société coopérative à responsabilité illimitée”/„coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid”, „société en nom collectif”/„vennootschap onder firma”, „société en commandite simple”/„gewone commanditaire vennootschap”, întreprinderile publice care au adoptat una dintre formele juridice menționate anterior, precum și alte societăți comerciale constituite în conformitate cu legislația belgiană și care sunt supuse impozitului pe profit în Belgia;

c) societăți aflate sub incidența legislației bulgare, denumite „събирателно дружество”, „командитно дружество”, „дружество с ограничена отговорност”, „акционерно дружество”, „командитно дружество с акции”, „неперсонифицирано дружество”, „кооперации”, „кооперативни съюзи”, „държавни предприятия”, constituite în conformitate cu legislația bulgară și care desfășoară activități comerciale;

d) societăți aflate sub incidența legislației cehe, denumite „akciová společnost”, „společnost s ručením omezeným”;

e) societăți aflate sub incidența legislației daneze, denumite „aktieselskab” și „anpartsselskab”. Alte societăți comerciale care sunt supuse impozitului pe profit în temeiul Legii privind impozitarea societăților comerciale, în măsura în care venitul lor impozabil este calculat și impozitat în conformitate cu normele generale în materie fiscală aplicabile societăților comerciale „aktieselskaber”;

f) societăți aflate sub incidența legislației germane, denumite „Aktiengesellschaft”, „Kommanditgesellschaft auf Aktien”, „Gesellschaft mit beschränkter Haftung”, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, „Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft”, „Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des öffentlichen Rechts” și alte societăți constituite în conformitate cu legislația germană și care sunt supuse impozitului pe profit în Germania;

g) societăți aflate sub incidența legislației estoniene, denumite „täisühing”, „usaldusühing”, „osäühing”, „aktsiaselts”, „tulundusühistu”;

h) societăți constituite sau existente sub incidența legislației irlandeze, instituții înregistrate sub sistemul „Industrial and Provident Societies Act”, sau „building societies” înregistrate sub sistemul „Building Societies Act” și „trustee savings banks” în înțelesul „Trustee Savings Banks Act” din anul 1989;

i) societăți aflate sub incidența legislației grecești, denumite „ανώνυμη εταιρεία”, „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης (Ε.Π.Ε.)”, precum și alte societăți constituite în conformitate cu legislația greacă și care sunt supuse impozitului pe profit în Grecia;

j) societăți aflate sub incidența legislației spaniole, denumite „sociedad anónima”, „sociedad comanditaria por acciones”, „sociedad de responsabilidad limitada”, precum și entități de drept public ce funcționează în regim de drept privat. Alte entități înființate în conformitate cu legislația spaniolă și care sunt supuse impozitului pe profit în Spania („Impuesto sobre Sociedades”);

k) societăți aflate sub incidența legislației franceze, denumite „société anonyme”, „société en commandite par actions”, „société à responsabilité limitée”, „sociétés par actions simplifiées”, „sociétés d’assurances mutuelles”, „caisses d’épargne et de prévoyance”, „sociétés civiles”, care sunt supuse de drept impozitului pe profit, „coopératives”, „unions de coopératives”, instituții și întreprinderi publice cu caracter industrial și comercial, precum și alte societăți constituite în conformitate cu legislația franceză și care sunt supuse impozitului pe profit în Franța;

l) societăți aflate sub incidența legislației croate, denumite „dioničko društvo”, „društvo s ograničenom odgovornošću”, și alte societăți constituite în conformitate cu legislația croată și care sunt supuse impozitului pe profit în Croația;

m) societăți aflate sub incidența legislației italiene, denumite „società per azioni”, „società in accomandita per azioni”, „società a responsabilità limitata”, „società cooperative”, „società di mutua assicurazione”, precum și entități private și publice care desfășoară, în mod exclusiv sau în principal, activități comerciale;

n) sub incidența legislației cipriote: „εταιρείες” astfel cum sunt definite în legislația privind impozitul pe venit;

o) societăți aflate sub incidența legislației letone, denumite „akciju sabiedrība”, „sabiedrība ar ierobežotu atbildību”;

p) societăți aflate sub incidența legislației lituaniene;

q) societăți aflate sub incidența legislației luxemburgheze, denumite „société anonyme”, „société en commandite par actions”, „société à responsabilité limitée”, „société coopérative”,

„société coopérative organisée comme une société anonyme”, „association d’assurances mutuelles”, „association d’épargne-pension”, „entreprise de nature commerciale, industrielle ou minière de l’Etat, des communes, des syndicats de communes, des établissements publics et des autres personnes morales de droit public”, precum și alte societăți comerciale constituite în conformitate cu legislația luxemburgheză și supuse impozitului pe profit în Luxemburg;

r) societăți aflate sub incidența legislației ungare, denumite „közkereseti társaság”, „betéti társaság”, „közös vállalat”, „korlátolt felelősségű társaság”, „résztvénytársaság”, „egyesülés”, „szövetkezet”;

s) societăți aflate sub incidența legislației malteze, denumite „Kumpaniji ta’ Responsabilita’ Limitata”, „Soċjetajiet en commandite li l-kapital tagħhom maqsum f’azzjonijiet”;

ș) societăți aflate sub incidența legislației olandeze, denumite „naamloze vennootschap”, „besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, „open commanditaire vennootschap”, „coöperatie”, „onderlinge waarborgmaatschappij”, „fonds voor gemene rekening”, „vereniging op coöperatieve grondslag”, „vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt”, precum și alte societăți constituite în conformitate cu legislația olandeză și care sunt supuse impozitului pe profit în Țările de Jos;

t) societăți aflate sub incidența legislației austriece, denumite „Aktiengesellschaft”, „Gesellschaft mit beschränkter Haftung”, „Versicherungsvereine auf Gegenseitigkeit”, „Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften”, „Betriebe gewerblicher Art von Körperschaften des öffentlichen Rechts”, „Sparkassen”, precum și alte societăți comerciale constituite în conformitate cu legislația austriacă și care sunt supuse impozitului pe profit în Austria;

ț) societățile înființate în baza legii poloneze, cunoscute ca "spolka akcyjna", "spolka z ograniczona odpowiedzialnoscia", "spółka komandytowo-akcyjna”;

u) societăți comerciale sau societăți civile care îmbracă o formă comercială și cooperative și întreprinderi publice înființate în conformitate cu legislația portugheză;

v) societăți aflate sub incidența legislației slovene, denumite „delniška družba”, „komanditna družba”, „družba z omejeno odgovornostjo”;

w) societăți aflate sub incidența legislației slovace, denumite „akciová spoločnosť”, „spoločnosť s ručením obmedzeným”, „komanditná spoločnosť”;

x) societăți aflate sub incidența legislației finlandeze, denumite „osakeyhtiö”/„aktiebolag”, „osuuskunta”/„andelslag”, „säästöpankki”/„sparbank” și „vakuutusyhtiö”/„försäkringsbolag”;

y) societăți aflate sub incidența legislației suedeze, denumite „aktiebolag”, „försäkringsaktiebolag”, „ekonomiska föreningar”, „sparbanker”, „ömsesidiga försäkringsbolag”, „försäkringsföreningar”;

z) societăți constituite în conformitate cu legislația din Regatul Unit.

ANEXA 2

LISTA IMPOZITELOR

la care se face referire în art. 24 alin. (1) lit. b) pct.3,

respectiv alin.(5) lit.b) pct. 3

Pentru îndeplinirea condiției de la art.24 alin.(1) lit.b) pct.3, respectiv alin.(5) lit.b) pct. 3, persoane juridice străine din state membre, societăți-mamă și filiale, trebuie să plătească, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări, unul din următoarele impozite:

- impôt des sociétés/vennootschapsbelasting în Belgia;
- корпоративен данък în Bulgaria;
- daň z příjmů právnických osob în Republica Cehă;
- selskabsskat în Danemarca;
- Körperschaftssteuer în Germania,
- tulumaks în Estonia,
- corporation tax în Irlanda;
- φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων κερδοσκοπικού χαρακτήρα în Grecia;
- impuesto sobre sociedades în Spania;
- impôt sur les sociétés în Franța;
- porez na dobit în Croația;
- imposta sul reddito delle società în Italia;
- φόρος εισοδήματος în Cipru;
- uzņēmumu ienākuma nodoklis în Letonia;
- pelno mokestis în Lituania;
- impôt sur le revenu des collectivités în Luxemburg;
- társasági adó, osztalékadó în Ungaria;

- taxa fuq l-income în Malta;
- vennootschapsbelasting în Țările de Jos;
- Körperschaftssteuer în Austria;
- podatek dochodowy od osób prawnych în Polonia;
- imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas în Portugalia;
- davek od dobička pravnih oseb în Slovenia;
- daň z príjmov právnických osôb în Slovacia;
- yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund în Finlanda;
- statlig inkomstskatt în Suedia;
- corporation tax în Regatul Unit.

ANEXA 3

LISTA SOCIETĂȚILOR

la care se face referire în art. 33 alin. (2) pct. 12 lit. a)

a) societăți constituite în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2157/2001 al Consiliului din 8 octombrie 2001 privind statutul societății europene (SE) și al Directivei 2001/86/CE a Consiliului din 8 octombrie 2001 de completare a statutului societății europene în ceea ce privește implicarea lucrătorilor, precum și societăți cooperative înființate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1435/2003 al Consiliului din 22 iulie 2003 privind statutul societății cooperative europene (SCE) și al Directivei 2003/72/CE a Consiliului din 22 iulie 2003 de completare a statutului societății cooperative europene în legătură cu participarea lucrătorilor;

b) societăți aflate sub incidența legislației belgiene, denumite „société anonyme”/„naamloze vennootschap”, „société en commandite par actions”/„commanditaire vennootschap op aandelen”, „société privée à responsabilité limitée”/„besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, „société coopérative à responsabilité limitée”/„coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, „société coopérative à responsabilité illimitée”/„coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid”, „société en nom collectif”/„vennootschap onder firma”, „société en commandite simple”/„gewone commanditaire vennootschap”, întreprinderile publice care au adoptat una dintre formele juridice menționate anterior, precum și alte societăți comerciale constituite în conformitate cu legislația belgiană și care sunt supuse impozitului pe profit în Belgia;

c) societăți aflate sub incidența legislației bulgare, denumite „събирателно дружество”, „командитно дружество”, „дружество с ограничена отговорност”, „акционерно дружество”, „командитно дружество с акции”, „неперсонифицирано дружество”, „кооперации”, „кооперативни съюзи”, „държавни предприятия”, constituite în conformitate cu legislația bulgară și care desfășoară activități comerciale;

d) societăți aflate sub incidența legislației cehe, denumite „akciová společnost”, „společnost s ručením omezeným”;

e) societăți aflate sub incidența legislației daneze, denumite „aktieselskab” și „anpartsselskab”. Alte societăți comerciale care sunt supuse impozitului pe profit în temeiul Legii privind impozitarea societăților comerciale, în măsura în care venitul lor impozabil este calculat și impozitat în conformitate cu normele generale în materie fiscală aplicabile societăților comerciale „aktieselskaber”;

f) societăți aflate sub incidența legislației germane, denumite „Aktiengesellschaft”, „Kommanditgesellschaft auf Aktien”, „Gesellschaft mit beschränkter Haftung”, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, „Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft”, „Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des öffentlichen Rechts” și alte societăți constituite în conformitate cu legislația germană și care sunt supuse impozitului pe profit în Germania;

g) societăți aflate sub incidența legislației estoniene, denumite „täisühing”, „usaldusühing”, „osühing”, „aktsiaselts”, „tulundusühistu”;

h) societăți constituite sau existente sub incidența legislației irlandeze, instituții înregistrate sub sistemul „Industrial and Provident Societies Act”, sau „building societies” înregistrate sub sistemul „Building Societies Act” și „trustee savings banks” în înțelesul „Trustee Savings Banks Act” din anul 1989;

i) societăți aflate sub incidența legislației grecești, denumite „ανώνυμη εταιρεία”, „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης (Ε.Π.Ε.)”, precum și alte societăți constituite în conformitate cu legislația greacă și care sunt supuse impozitului pe profit în Grecia;

j) societăți aflate sub incidența legislației spaniole, denumite „sociedad anónima”, „sociedad comanditaria por acciones”, „sociedad de responsabilidad limitada”, precum și entități de drept public ce funcționează în regim de drept privat. Alte entități înființate în conformitate cu legislația spaniolă și care sunt supuse impozitului pe profit în Spania („Impuesto sobre Sociedades”);

k) societăți aflate sub incidența legislației franceze, denumite „société anonyme”, „société en commandite par actions”, „société à responsabilité limitée”, „sociétés par actions simplifiées”, „sociétés d’assurances mutuelles”, „caisses d’épargne et de prévoyance”, „sociétés civiles”, care sunt supuse de drept impozitului pe profit, „coopératives”, „unions de coopératives”, instituții și întreprinderi publice cu caracter industrial și comercial, precum și alte societăți constituite în conformitate cu legislația franceză și care sunt supuse impozitului pe profit în Franța;

l) societăți aflate sub incidența legislației croate, denumite „dioničko društvo”, „društvo s ograničenom odgovornošću”, și alte societăți constituite în conformitate cu legislația croată și care sunt supuse impozitului pe profit în Croația.

m) societăți aflate sub incidența legislației italiene, denumite „società per azioni”, „società in accomandita per azioni”, „società a responsabilità limitata”, „società cooperative”, „società di mutua assicurazione”, precum și entități private și publice care desfășoară, în mod exclusiv sau în principal, activități comerciale;

n) sub incidența legislației cipriote: „εταιρείες” astfel cum sunt definite în legislația privind impozitul pe venit;

o) societăți aflate sub incidența legislației letone, denumite „akciju sabiedrība”, „sabiedrība ar ierobežotu atbildību”;

p) societăți aflate sub incidența legislației lituaniene;

q) societăți aflate sub incidența legislației luxemburgheze, denumite „société anonyme”, „société en commandite par actions”, „société à responsabilité limitée”, „société coopérative”, „société coopérative organisée comme une société anonyme”, „association d’assurances mutuelles”, „association d’épargne-pension”, „entreprise de nature commerciale, industrielle ou minière de l’Etat, des communes, des syndicats de communes, des établissements publics et des autres personnes morales de droit public”, precum și alte societăți comerciale constituite în conformitate cu legislația luxemburgheză și supuse impozitului pe profit în Luxemburg;

r) societăți aflate sub incidența legislației ungare, denumite „közkereseti társaság”, „betéti társaság”, „közös vállalat”, „korlátolt felelősségű társaság”, „részvénytársaság”, „egyesülés”, „szövetkezet”;

s) societăți aflate sub incidența legislației malteze, denumite „Kumpaniji ta’ Responsabilità Limitata”, „Soċjetajiet en commandite li l-kapital tagħhom maqsum f’azzjonijiet”;

ș) societăți aflate sub incidența legislației olandeze, denumite „naamloze vennootschap”, „besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, „open commanditaire vennootschap”, „coöperatie”, „onderlinge waarborgmaatschappij”, „fonds voor gemene rekening”, „vereniging op coöperatieve grondslag”, „vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt”, precum și alte societăți constituite în conformitate cu legislația olandeză și care sunt supuse impozitului pe profit în Țările de Jos;

t) societăți aflate sub incidența legislației austriece, denumite „Aktiengesellschaft”, „Gesellschaft mit beschränkter Haftung”, „Versicherungsvereine auf Gegenseitigkeit”, „Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften”, „Betriebe gewerblicher Art von Körperschaften des öffentlichen Rechts”, „Sparkassen”, precum și alte societăți comerciale constituite în conformitate cu legislația austriacă și care sunt supuse impozitului pe profit în Austria;

ț) societăți aflate sub incidența legislației poloneze, denumite „spółka akcyjna”, „spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”;

u) societăți comerciale sau societăți civile care îmbracă o formă comercială și cooperative și întreprinderi publice înființate în conformitate cu legislația portugheză;

v) societăți aflate sub incidența legislației române, cunoscute drept: „societăți pe acțiuni”, „societăți în comandită pe acțiuni” și „societăți cu răspundere limitată”;

w) societăți aflate sub incidența legislației slovene, denumite „delniška družba”, „komanditna družba”, „družba z omejeno odgovornostjo”;

x) societăți aflate sub incidența legislației slovace, denumite „akciová spoločnosť”, „spoločnosť s ručením obmedzeným”, „komanditná spoločnosť”;

y) societăți aflate sub incidența legislației finlandeze, denumite „osakeyhtiö”/„aktiebolag”, „osuuskunta”/„andelslag”, „säästöpankki”/„sparbank” și „vakuutusyhtiö”/„försäkringsbolag”;

z) societăți aflate sub incidența legislației suedeze, denumite „aktiebolag”, „försäkringsaktiebolag”, „ekonomiska föreningar”, „sparbanker”, „ömsesidiga försäkringsbolag”, „försäkringsföreningar”;

aa) societăți constituite în conformitate cu legislația din Regatul Unit.

ANEXA 4

LISTA IMPOZITELOR

la care se face referire la art. 33 alin. (2) pct. 12 lit. c)

PROIECT 17 FEBRUARIE 2015

Pentru îndeplinirea condiției de la art. 33 alin. (2) pct. 12 lit. c), societatea dintr-un stat membru trebuie să plătească, în conformitate cu legislația fiscală a statului respectiv, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări, unul din următoarele impozite:

- impôt des sociétés/vennootschapsbelasting în Belgia,
- корпоративен данък în Bulgaria,
- daň z příjmů právnických osob în Republica Cehă,
- selskabsskat în Danemarca,
- Körperschaftssteuer în Germania,
- tulumaks în Estonia,
- corporation tax în Irlanda,
- φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων κερδοσκοπικού χαρακτήρα în Grecia,
- impuesto sobre sociedades în Spania,
- impôt sur les sociétés în Franța,
- porez na dobit în Croația,
- imposta sul reddito delle società în Italia,
- φόρος εισοδήματος în Cipru,
- uzņēmumu ienākuma nodoklis în Letonia,
- pelno mokestis în Lituania,
- impôt sur le revenu des collectivités în Luxemburg,
- társasági adó în Ungaria,
- taxxa fuq l-income în Malta,
- vennootschapsbelasting în Țările de Jos,
- Körperschaftssteuer în Austria,
- podatek dochodowy od osób prawnych în Polonia,
- imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas în Portugalia,
- impozit pe profit în România,
- davek od dobička pravnih oseb în Slovenia,
- daň z príjmov právnických osôb în Slovacia,
- yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund în Finlanda,
- statlig inkomstskatt în Suedia,
- corporation tax în Regatul Unit.